

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ” - Београд
 Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
 Службе за обрачун и плаћања
 40802-603-5-3021943

Субота 25. децембар 1999.

БРОЈ 1 БЕОГРАД ГОД. VIII

Цена овом броју је 130 динара.
 Аконтациона претплатна цена за 1999. годину
 износи 2000 динара плус порез на промет.
 Рок за рекламацију 15 дана

САДРЖАЈ:

	Страна
1. Закон о потврђивању Најробијског уговора о заштити олимпијског симбола, са Анексом	3
2. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о сарадњи у области ветеринарства	7
3. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају	9
4. Закон о потврђивању Уговора између Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину	13
5. Закон о потврђивању Конвенције између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о сарадњи у области карантина и заштите биља	19
6. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Демократске Народне Републике Кореје о узајамном подстицању и заштити улагања	21
7. Закон о потврђивању Статута Међународне студијске групе за бакар, са Анексом	24
8. Закон о потврђивању Мадридског споразума о сузбијању лажних и преварних ознака порекла на производима	33
9. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Белорусије о укидању виза, са прилогом	37
10. Закон о потврђивању Споразума између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Арапске Џамахирије о здравственој сарадњи	39
11. Закон о потврђивању Споразума о сарадњи између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Џамахирије у области телекомуникација	45
12. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Југославије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области туризма	47
13. Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Румуније о ревитализацији са повећањем инсталисане снаге хидроагрегата Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап I	49

1.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ НАЈРОБИЈСКОГ УГОВОРА О ЗАШТИТИ ОЛИМПИЈСКОГ СИМБОЛА, СА АНЕКСОМ**

Проглашава се Закон о потврђивању Најробејског уговора о заштити олимпијског симбола, са Анексом, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 220
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ НАЈРОБИЈСКОГ УГОВОРА О ЗАШТИТИ ОЛИМПИЈСКОГ СИМБОЛА, СА АНЕКСОМ**

Члан 1.

Потврђује се Најробејски уговор о заштити олимпијског симбола, са Анексом, усвојен 26. септембра 1981. године у Најробеју, у оригиналу на енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Најробејског уговора о заштити олимпијског симбола у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

**NAIROBI TREATY ON THE PROTECTION
OF THE OLYMPIC SYMBOL
adopted at Nairobi on September 26, 1981****CHAPTER I****SUBSTANTIVE PROVISIONS**

Article 1:

Obligation of States

Any State party to this Treaty shall be obliged, subject to Articles 2 and 3, to refuse or to invalidate the registration as a mark and to prohibit by appropriate measures the use, as a mark or ther sign, for commercial purposes, of any sign consisting of or containing the Olympic symbol, as defined in the Charter of the International Olympic Committee, except with the authorization of the International Olympic Committee. The said definition and the graphic representation of the said symbol are reproduced in the Annex.

Article 2:

Exceptions to the Obligation

(1) The obligation provided for in Article 1 shall not bind any State party to this Treaty in respect of:

(i) any mark consisting of or containing the Olympic symbol where that mark was registered in that State prior to the date on which this Treaty enters into force in respect of that State or during any period during which, in that State, the obligation provided for in Article 1 is considered as suspended under Article 3;

(ii) the continued use for commercial purposes of any mark or ther sign, consisting of or containing the Olympic symbol, in that State by any person or enterprise who or which has lawfully started such use in the said State prior to the date on which this Treaty enters into force in respect of that State or during any period during which, in that State, the obligation provided for in Article 1 is considered as suspended under Article 3.

(2) The provisions of paragraph (1) (i) shall apply also in respect of marks whose registration has effect in the State by virtue of a registration under a treaty which the said State is a party to.

(3) Use with the authorization of the person or enterprise referred to in paragraph (1) (ii) shall be considered, for the purposes of the said paragraph, as use by the said person or enterprise.

(4) No State party to this Treaty shall be obliged to prohibit the use of the Olympic symbol where that symbol is used in the mass media for the purposes of information on the Olympic movement or its activities.

Article 3:

Suspension of the Obligation

The obligation provided for in Article 1 may be considered as suspended by any State party to this Treaty during any period during which there is no agreement in force between the International Olympic Committee and the National Olympic Committee of the said State concerning the conditions under which the International Olympic Committee will grant authorizations for the use of the Olympic symbol in that State and concerning the part of the said National Olympic Committee in any revenue that the International Olympic Committee obtains for granting the said authorizations.

CHAPTER II

GROUPINGS OF STATES

Article 4:

Exceptions to Chapter I

The provisions of Chapter I shall, as regards States party to this Treaty which are members of a customs union, a free trade area, any other economic grouping or any other regional or subregional grouping, be without prejudice to their commitments under the instrument establishing such union, area or other grouping, in particular as regards the provisions of such instrument governing the free movement of goods or services.

CHAPTER III

FINAL CLAUSES

Article 5:

Becoming Party to the Treaty

(1) Any State member of the World Intellectual Property Organization (hereinafter referred to as „the Organization”) or of the International (Paris) Union for the Protection of Industrial Property (hereinafter referred to as „the Paris union”) may become party to this Treaty by:

- (i) signature followed by the deposit of an instrument of ratification, acceptance of approval, or
- (ii) deposit of an instrument of accession.

(2) Any State not referred to in paragraph (1) which is a member of the United Nations or any of the Specialized Agencies brought into relationship with the United Nations may become party to this Treaty by deposit of an instrument of accession.

(3) Instruments of ratification, acceptance, approval and accession shall be deposited with the Director General of the Organization (hereinafter referred to as „the Director General”).

Article 6:

Entry Into Force of the Treaty

(1) With respect to the three States which are the first to deposit their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, this Treaty

shall enter into force one month after the day on which the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.

(2) With respect to any other State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Treaty shall enter into force one month after the day on which that instrument has been deposited.

Article 7:

Denunciation of the Treaty

(1) Any State may denounce this Treaty by notification addressed to the Director General.

(2) Denunciation shall take effect one year after the day on which the Director General has received the notification.

Article 8:

Signature and Languages of the Treaty

(1) This Treaty shall be signed in a single original in the English, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic.

(2) Official texts shall be established by the Director General, after consultation with the interested Governments, in the Arabic, German, Italian and Portuguese languages, and such other languages as the Conference of the Organization or the Assembly of the Paris Union may designate.

(3) This Treaty shall remain open for signature at Nairobi until December 31, 1982, and thereafter at Geneva until June 30, 1983.

Article 9:

Deposit of the Treaty; Transmittal of Copies; Registration of the Treaty

(1) The original of this Treaty, when no longer open for signature at Nairobi, shall be deposited with the Director General.

(2) The Director General shall transmit two copies, certified by him, of this Treaty to all the States referred to in Article 5 (1) and (2) and, on request, to any other State.

(3) The Director General shall register this Treaty with the Secretariat of the United Nations.

Article 10:

Notifications

The Director General shall notify the States referred to in Article 5 (1) and (2) of:

- (i) signatures under Article 8;
- (ii) deposits of instruments of ratification, acceptance, approval or accession under Article 5 (3);
- (iii) the date of the entry into force of this Treaty under Article 6 (1);
- (iv) any denunciation notified under Article 7.

ANNEX

The Olympic symbol consists of five interlaced rings: blue, yellow, black, green and red, arranged in that order from left to right. It consists of the Olympic rings alone, whether delineated in a single color or in different colors.

НАЈРОБИЈСКИ УГОВОР О ЗАШТИТИ ОЛИМПИЈСКОГ СИМБОЛА**Усвојен у Најробију 26. септембра 1981. године**

Г Л А В А I.

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Обавезе држава

Свака држава страна овог уговора, обавезна је, у складу са чл. 2. и 3, да одбије или поништи регистрацију жига и да одговарајућим мерама забрани коришћење, у виду жига или другог знака, у комерцијалне сврхе, сваког знака који се састоји од олимпијског симбола или садржи олимпијски симбол, какав је дефинисан у Повељи Међународног олимпијског комитета, изузев уз сагласност Међународног олимпијског комитета. Дефиниција графичко представљање наведеног симбола дати су у Анексу.

Члан 2.

Изузети од обавезе

(1) Обавеза из члана 1. не везује ни једну државу страну овог уговора у погледу:

(i) жига који се састоји од олимпијског симбола или који садржи олимпијски симбол, уколико је тај жиг био регистрован у тој држави пре датума ступања на снагу овог уговора у тој држави, или у периоду када се, у тој држави, обавеза из члана 1. сматрала привремено престалом у смислу члана 3;

(ii) продужења коришћења у тој држави у комерцијалне сврхе било ког жига или другог знака који садржи или се састоји од олимпијског симбола од стране сваког лица или предузећа које је почело са законитим коришћењем тог симбола у тој држави пре датума ступања на снагу овог уговора у тој држави, или у периоду када се у тој држави обавеза предвиђена чланом 1. сматрала привремено престалом у смислу члана 3.

(2) Одредбе става (1) (i) примењују се такође на жигове чија регистрација производи правно дејство у тој држави на основу регистрација у складу са уговором чија је страна поименута држава.

(3) Коришћење на основу овлашћења лица или предузећа из става (1) (ii) сматра се, у смислу наведеног става, коришћењем од стране поменутог лица или предузећа.

(4) Ниједна држава страна овог уговора није обавезна да забрани коришћење олимпијског симбола када се тај симбол користи у масовним медијима у сврхе пружања информација о олимпијском покрету и његовим активностима.

Члан 3.

Привремени престанак обавезе

Обавеза предвиђена чланом 1. може се сматрати привремено престалом у држави страни овог уговора у периоду када није био на снази споразум између Међународног олимпијског комитета и Националног олимпијског комитета поменуте државе о условима под којима Међународни олимпијски комитет даје одобрење за коришћење олимпијског симбола у тој држави и о уделу поменутог Националног олимпијског комитета у периоду који Међународни олимпијски комитет убира по основу поменутог одобрења.

Г Л А В А II.

УДРУЖИВАЊЕ ДРЖАВА

Члан 4.

Изузети од главе I

У погледу држава страна овог уговора које су чланице царинских унија, бесцаринских зона, било које друге економске групе или било ког другог регионалног или подрегионалног

савеза, одредбе главе I, немају утицаја на њихове обавезе које произлазе из споразума о оснивању такве уније, зоне или групе, посебно у погледу одредаба таквог споразума које регулишу слободан проток роба или услуга.

Г Л А В А III.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 5.

Како се постаје страна уговорница

(1) Свака држава чланица Светске организације за интелектуалну својину (у даљем тексту: „организација”) или Међународне (Париске) уније за заштиту индустријске својине (у даљем тексту: „Париска унија”) може постати страна овог Уговора:

(i) потписивањем, после чега се депонују инструменти ратификације, прихватања или одобравања, и

(ii) депоновањем инструмената о приступању.

(2) Свака држава која није наведена у ставу (1), а која је чланица Уједињених нација или неке од специјализованих агенција система Уједињених нација може постати страна овог Уговора депоновањем инструмената о приступању.

(3) Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања депонују се код генералног директора Организације (у даљем тексту „генерални директор”).

Члан 6.

Ступање Уговора на снагу

(1) У погледу прве три државе које депонују инструменте ратификације, прихватања, одобравања или приступања, овај уговор ступа на снагу после месец дана од тренутка депоновања трећег инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

(2) У погледу сваке друге државе која депонује инструмент ратификације, прихватања, одобравања или приступања, овај уговор ступа на снагу после месец дана од датума депоновања тог инструмента.

Члан 7.

Отказивање Уговора

(1) Свака држава има могућност да откаже овај уговор упућивањем обавештења генералног директора.

(2) Отказ производи дејство по истеку рока од једне године од дана када је генерални директор примио обавештење.

Члан 8.

Потпис и језици Уговора

(1) Овај уговор се потписује у јединственом оригиналу на енглеском, француском, руском и шпанском језику, а сви текстови се подједнако сматрају изворним текстовима.

(2) Службене текстове утврђује генерални директор, после консултовања са владама заинтересованих држава, на арапском, немачком, италијанском и португалском и свим другим језицима о чијој примени може одлучити Конференција Организације или Скупштина Париске уније.

(3) Овај уговор је отворен за потписивање у Најробију до 31. децембра 1982. године, а потом у Женеви до 30. јуна 1983. годије.

Члан 9.

Депоновање Уговора; достављање примерака; регистрација Уговора

(1) Оригинал овог уговора, када више не буде отворен за потписивање у Најробију, депоније се код генералног директора.

(2) Генерални директор доставља по два примерка Уговора, које је лично оверио, свим државама наведеним у члану 5(1) и (2) и, на захтев, свим другим државама.

(3) Генерални директор региструје овај уговор у Секретаријату Уједињених нација.

Члан 10.

Обавештења

Генерални директор обавештава државе наведене у члану 5(1) и (2) о:

(i) потписима из члана 8;

(ii) депоновању инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања у смислу члана 5(3);

(iii) датуму ступања на снагу овог уговора у смислу члана 6(1);

(iv) сваком отказивању Уговора у смислу члана 7.

АНЕКС

Олимпијски симбол се састоји од пет повезаних кругова: плавог, жутог, црног, зеленог и црвеног који су поређани тим редом с лева на десно. Он се састоји од самих олимпијских кругова, без обзира да ли су у једној или више боја.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

2.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНАРСТВА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о сарадњи у области ветеринарства, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 21
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНАРСТВА****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о сарадњи у области ветеринарства, потписан 14. децембра 1998. године у Софији, у оригиналу на српском и бугарском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНАРСТВА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Бугарске (у даљем тексту: стране уговорнице), у жељи да успоставе сарадњу у области ветеринарства ради спречавања појављивања и ширења заразних болести животиња, њиховог сузбијања и искорењивања, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Стране уговорнице ће, у оквиру својих овлашћења, сарађивати на заштити од уношења заразних болести животиња приликом увоза, извоза или провоза преко њихових територија животиња, производа и сировина животињског порекла и хране за животиње, као и предмета којима се могу преносити клице заразних болести животиња, и у заштити земље од увоза здравствено неисправних производа животињског порекла и хране за животиње.

Члан 2.

У складу са овим споразумом сарадња у области ветеринарства ће обухватити:

1) обавештавање о појавама заразних болести животиња на територијама страна уговорница са Листе А Међународног зоосанитарног кодекса ОИЕ уз навођење врста, расе и броја заражених животиња, географске локације, начина постављања дијагнозе, мера усвојених у циљу сузбијања појава болести, као и о врсти и типу узрочника заразних болести, извора зараза и путева преношења;

2) узајамно редовно обавештавање у току заразних болести све док се болести не ставе под контролу, до њиховог искорењивања;

3) узајамно обавештавање о усвојеним мерама превенције или сузбијања заразних болести животиња, уколико се такве болести јаве на територији неке суседне земље;

4) размену месечних информација о свим болестима животиња наведеним у Листи А и о узајамно изабраним болестима животиња на Листи Б Међународног зоосанитарног кодекса болести ОИЕ;

5) размену информација о ветеринарским условима за увоз живих животиња, производа и сировина животињског порекла и хране за животиње и обавештавање о изменама тих услова;

6) обавештавање о коришћењу нових метода за заштиту животиња од заразних и других паразитских болести;

7) размену информација о регистрацији и примени лекова за употребу у ветерини и пружање међусобне помоћи за њихову употребу.

Члан 3.

Стране уговорнице ће, у складу са овим споразумом, предузети потребне мере за несметано вршење ветеринарско-санитарне контроле од стране надлежних ветеринарских органа стране уговорнице на територији стране извознице у вези са:

- хигијенским условима у објектима који извозе месо и производе животињског порекла;
- зоосанитарним условима на фармама које извозе живе животиње.

Члан 4.

Стране уговорнице ће сарађивати у области ветеринарских истраживања и унапређења рада ветеринарске службе путем:

- 1) размене информација и искустава у постдипломској обуци ветеринара;
- 2) сарадње међу ветеринарским дијагностичким лабораторијама и научно-истраживачким институтима;
- 3) студијских путовања стручњака и научно-истраживачких радника;
- 4) размене стручних часописа и других ветеринарских публикација;
- 5) размене информација о организацији ветеринарских служби и објављеним прописима који се односе на рад ветеринарских служби.

Члан 5.

Надлежни ветеринарски органи страна уговорница ће непосредно сарађивати у реализацији одредаба овог споразума. У том циљу надлежни ветеринарски органи страна уговорница закључиће посебан протокол којим ће се ближе утврдити остваривање сарадње у области ветеринарства.

Члан 6.

Размена информација, укључујући стручне часописе и публикације између страна уговорница биће бесплатна.

У случају размене стручњака, страна уговорница која шаље стручњака ће сносити трошкове путовања у оба правца. Страна уговорница која прима ће, на основу реципроцитета, сносити све трошкове потребне за реализацију договореног програма боравка.

Члан 7.

Руководиоци ветеринарске службе страна уговорница могу остварити директне везе у циљу размене потребних информација

и остварити сусрете, ако је то неопходно, да би се консултовали због насталих проблема или због разрађивања заједничких превентивних мера.

Члан 8.

Ветеринарско-санитарни сертификати у контексту овог споразума, а код промета животиња и производа животињског порекла између страна уговорница издаваће се у складу са међународним прописима и то на језику земље извознице и на енглеском језику.

Члан 9.

О спорним питањима која могу настати у примени овог споразума, у вези са тумачењем и реализацијом, стране уговорнице ће међусобно обавештавати једна другу и решавати их споразумно.

Члан 10.

Овај споразум не задира у права и обавезе страна уговорница која проистичу из других међународних уговора чије су потписнице стране уговорнице.

Члан 11.

Овај споразум се закључује са роком важења од пет година и аутоматски ће се продужавати на наредни период од пет година, ако ни једна страна уговорница писмено не обавести другу страну уговорницу о својој намери да откаже Споразум најкасније шест месеци пре истека тог рока.

Овај споразум ступа на снагу на дан када се стране уговорнице узајамно обавесте да су испунила законску процедуру својих земаља за њихово ступање на снагу.

Даном ступања на снагу овог споразума између Савезне Републике Југославије и Републике Бугарске престаје да важи Ветеринарско-санитарна конвенција између Савезног извршног већа Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Народне Републике Бугарске потписан у Скопју 21. марта 1986. године.

Сачињено у Софији дана 14. децембра 1998. године у два оригинала, сваки на српском и бугарском језику, при чему оба текста имају подједнаку важност.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Борислав Вуковић, с. р.

За Владу
Републике Бугарске
Венцислав Врбанов, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

3.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 222
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с.р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, потписан 4. новембра 1998. године у Београду, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СП О Р А З У М**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Руске Федерације у даљем тексту „стране уговорнице”, тежећи даљем развоју и усавршавању сарадње у области међународног друмског саобраћаја, превоза путника и ствари између две државе, као и транзита на територији две државе и у складу с принципом узајамности и узајамне користи, договориле су се о следећем:

Члан 1.

1. Одредбе овог споразума и Протокола о примени Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају, који представља његов саставни део, примењују се у међународном друмском превозу путника и ствари између држава страна уго-

ворница, као и у транзиту преко територија држава страна уговорница, а такође и у превозу ствари у (из) трећих држава.

2. Превози наведени у ставу 1. овог члана реализују се аутобусима и теретним возилима регистрованим на територији држава страна уговорница.

Члан 2.

1. Изрази који се користе у овом споразуму означавају следеће:

а) „превозник” је свако физичко или правно лице, регистровано на територији државе једне од стране уговорница којем се, у складу са законодавством Савезне Републике Југославије и законодавством Руске Федерације, дозвољава да врши међународни друмски превоз путника или ствари;

б) „друмско моторно возило”:

у превозу путника – аутобус, тј. моторно возило предвиђено за превоз путника које има најмање осам седишта, не рачунајући седиште возача, као и приколица за превоз пртљага;

у превозу ствари – теретно возило, теретно возило са приколицом, вучно возило или вучно возило са полуприколицом;

в) „превоз у (из) трећих држава” – превоз који реализују превозници једне од страна уговорница са територије државе друге стране уговорнице, на територију треће државе, као и са територије треће државе на територију државе друге стране уговорнице, уколико маршрута превоза пролази преко територије државе у којој је регистровано друмско моторно возило.

Члан 3.

1. Линијски превоз путника организује се аутобусом сходно договору између надлежних органа држава страна уговорница.

2. Предлоге за организовање ове врсте превоза надлежни органи држава страна уговорница благовремено предају једни другима. Ови предлози треба да садрже податке који се односе на назив превозника, маршруту, ред вожње, ценовник, станице где ће превозник вршити укрцавање и искрцавање путника, као и податке о периоду и фреквенцији обављања превоза.

Члан 4.

1. За обављање ванлинијских превоза путника аутобусима између две државе или у транзиту преко њихових територија, осим превоза, који су предвиђени у члану 5. овог споразума, потребне су дозволе које издају надлежни органи држава страна уговорница.

2. Надлежни органи држава страна уговорница издаће дозволе за деонице пута које пролазе преко територија њихових држава.

3. За сваки ванлинијски превоз путника аутобусом издаје се посебна дозвола која омогућава једно путовање у одласку и повратку, уколико другачије није назначено у самој дозволи.

4. Надлежни органи држава страна уговорница једанпут годишње достављају један другом договорени број образаца дозвола за ванлинијске превозе путника. Ови образци морају имати печат и потпис надлежног органа државе стране уговорнице који издаје дозвола.

5. Надлежни органи држава страна уговорница међусобно договарају начин размене образаца дозвола.

Члан 5.

1. Дозволе нису потребне за вршење ванлинијских превоза путника аутобусима у случајевима када се иста група путника превози истим аутобусом за време целог путовања:

а) ако путовање почиње и заврши се на територији државе стране уговорнице где је регистрован аутобус;

б) ако путовање почне на територији државе стране уговорнице у којој је регистрован аутобус и заврши се на територији државе друге стране уговорнице, ако аутобус напушта територију празан или ако аутобус улази празан да би преузео раније одвезену групу путника.

2. Дозвола није потребна за замену неисправног аутобуса другим аутобусом.

3. Приликом обављања превоза предвиђених у ставу 1. овог члана возач мора имати списак путника оверен од стране превозника.

Члан 6.

1. Превоз ствари између две државе или у транзиту преко њихових територија, осим превоза, који су предвиђени у члану 7. овог споразума обављају се теретним возилима на основу дозвола које издају надлежни органи држава страна уговорница.

2. За сваки превоз ствари издаје се посебна дозвола, којом се може обавити једно путовање у одласку и повратку, ако другачије није предвиђено у самој дозволи.

3. Надлежни органи држава страна уговорница сваке године достављају један другом одређени број образаца дозвола за превоз ствари. Ови образци морају имати печат и потпис надлежног органа државе стране уговорнице који издаје дозволе.

4. Надлежни органи држава страна уговорница заједнички утврђују начин размене образаца дозвола.

Члан 7.

1. Дозволе наведене у члану 6. овог споразума нису потребне за вршење следећих превоза:

а) експоната, опреме и материјала предвиђених за сајмове и изложбе;

б) превозних средстава, животиња, као и другог инвентара и ствари намењених за обављање спортских приредби;

в) позоришног декора и реквизита, музичких инструмената, опреме и осталих потребних ствари за снимање филмова, радио и ТВ емисија;

г) лешева и посмртних остатака преминулих;

д) поште;

ђ) хаварисаних моторних возила;

е) покретне имовине приликом селидбе;

ж) ствари за чији превоз је у складу са чланом 8. овог споразума добијена специјална дозвола;

з) ствари теретним возилима носивости највише до 3,5 тоне и укупне масе до 6 тона.

Дозволе нису потребне за прелазак возила намењених за техничку помоћ.

2. Изузеци који су предвиђени у тач. а), б) и в) става 1. овог члана на снази су само у случају ако се ствари враћају у државу у којој је регистровано моторно возило, или ако ће се ствари превозити на територију треће државе.

3. Надлежни органи држава страна уговорница на основу узajамног договора могу да прошире списак превоза предвиђених у ставу 1. овог члана.

Члан 8.

1. Када мере или маса друмског моторног возила, натовареног или празног, прелази нормативе предвиђене на територији државе друге стране уговорнице, као и приликом превоза опасних материја, превозник је дужан да претходно обезбеди специјалну дозволу надлежног органа државе друге стране уговорнице.

2. Ако дозвола поменута у ставу 1. овог члана предвиђа кретање друмског моторног возила по одређеној маршрути, превоз мора да се реализује по тој маршрути.

Члан 9.

Друмска моторна возила која обављају међународне превозе морају имати регистарску таблицу и ознаке државе.

Члан 10.

Превознику није дозвољено да обавља превозе путника и ствари између два одредишта која се налазе на територији државе друге стране уговорнице.

Члан 11.

За превоз ствари у (из) трећих држава потребна је посебна дозвола надлежног органа државе друге стране уговорнице.

Члан 12.

1. Возач аутобуса или теретног возила мора да поседује националну или међународну возачку дозволу која одговара категорији друмског моторног возила којим управља, као и национална документа о регистрацији поменутог друмског моторног возила.

2. Национална или међународна возачка дозвола мора одговарати образцу који је утврђен Конвенцијом о друмском саобраћају, од 8. новембра 1968. године (Беч).

3. Дозвола и друга документа која се захтевају у складу са одредбама овог споразума морају се налазити у друмском моторном возилу на које се односе и показати на захтев надлежних органа држава страна уговорница.

Члан 13.

Сва плаћања која проистичу из примене овог споразума вршиће се у складу са споразумима о платном промету који су, на дан плаћања, на снази између страна уговорница.

Члан 14.

1. Превози путника и ствари на територији држава страна уговорница, као и превози у транзиту преко њихових територија, које реализују превозници једне од страна уговорница на територији друге стране уговорнице на основу овог споразума, као и друмска моторна возила која врше ове превозе ослобађају се, по начелу реципроцитета, од плаћања такси везаних за издавање дозвола, које су предвиђене овим споразумом, као и накнада за коришћење путева.

2. Одредба става 1. овог члана не односи се на накнаде за коришћење аутопутева, мостова и тунела на којима се ове накнаде посебно наплаћују.

Члан 15.

1. Превози који се одвијају на основу овог споразума узајамно се ослобађају од царина, царинских дажбина и увозних дозвола на територији друге стране уговорнице за:

а) гориво које се налази у резервоарима технолошки и конструктивно повезаним са системом напајања мотора;

б) мазива у количинама које су потребне за реализовање превоза;

в) резервне дозволе и алат предвиђен за поправку друмског моторног возила на путу којим се врши међународни превоз.

2. Неискоришћени резервни делови и алат морају се вратити, а замењени резервни делови извести из државе, уништити под царинским надзором или предати на начин који је утврђен на територији државе одговарајуће стране уговорнице.

Члан 16.

Превоз путника и ствари на основу овог споразума реализује се под условом обавезног осигурања од грађанске одговорности. Превозник је дужан да претходно осигура свако друмско моторно возило којим се обављају наведени превози.

Члан 17.

У погледу пограничне, царинске, фитосанитарне, санитарне и ветеринарске контроле примењивање се одредбе међународних уговора чији су потписници обе стране уговорнице, а уколико се решавају питања која нису регулисана поменутих уговорима, примењивање се важеће законодавство сваке од држава страна уговорница.

Члан 18.

Погранична, царинска, фитосанитарна, санитарна и ветеринарска контрола при превозима тешко оболелих лица, линијским превозима путника аутобусима, као и приликом превоза стоке и квалјивих роба реализовање се приоритетно.

Члан 19.

Превозници страна уговорница обавезни су да поштују саобраћајне прописе и друге законе државе на чијој територији се налази друмско моторно возило.

Члан 20.

У случају повреде одредби овог споразума од стране превозника, надлежни органи државе стране уговорнице у којој је регистровано друмско моторно возило, обавезни су да на молбу надлежних органа државе стране уговорнице у којој је учињен прекршај, независно од постојећег законодавства важећег у својој земљи, према превознику предузму једну од следећих мера:

а) да га опомену;

б) да га опомену са упозорењем, да ће му у случају да понови прекршај дозвола за обављање превоза бити одузета на одређено време или поништена;

в) одузети на одређено време или поништити дозволу издату на основу овог споразума.

Надлежни органи државе друге стране уговорнице морају бити обавештени о предузетим мерама.

Члан 21.

У циљу обезбеђења извршавања овог споразума надлежни органи држава страна уговорница ће одржавати непосредне контакте, а на основу предлога једне стране уговорнице и саветовања у циљу решавања питања која се односе на дозволе за превоз путника и ствари и размењивање искуства и информације у погледу искоришћења издатих дозвола.

Члан 22.

Питања која нису регулисана овим споразумом, као и међународним уговорима чији су потписници Савезна Република Југославија и Руска Федерација решаваће се у складу са унутрашњим законодавством држава страна уговорница.

Члан 23.

Страна уговорница ће решавати сва спорна питања која се могу појавити у вези са тумачењем и применом овог споразума путем преговора и консултација.

Члан 24.

Споразум не задире у права и обавезе страна уговорница настале на основу других међународних уговора које су закљчиле.

Члан 25.

1. Овај споразум ступа на снагу по истеку 30 дана од дана када стране уговорнице обавесте једна другу дипломатским путем о завршетку унутрашњих процедура потребних за ступање на снагу овог споразума.

2. Овај споразум је закључен на неодређено време и престаје да важи по истеку 90 дана од дана када једна од страна уговорница дипломатским путем саопшти другој страни уговорници своју жељу да га раскине.

Сачињено у Београду, 4. новембра 1998. године, у два примерка, сваки на српском и руском језику, при чему оба текста имају исту важност.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Дејан Дробњаковић, с.р.

За Владу
Руске Федерације
Франко Сергеј Отович, с.р.

ПРОТОКОЛ

О ПРИМЕНИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

У вези са применом Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о међународном друмском саобраћају који је потписан у Београду, 4. новембра 1998 (у даљем тексту: Споразум) постигнут је следећи договор:

1. Под надлежним органима подразумевају се:

Са стране Савезне Републике Југославије:

Савезно министарство за саобраћај;

Са стране Руске Федерације:

Министарство саобраћаја Руске Федерације;

У вези са чланом 8. Споразума – такође Федерална друмска служба Русије и Министарство унутрашњих послова Руске Федерације.

2. Дозволе предвиђене у члану 6. Споразума не ослобађају превознике и власнике ствари од обавезе обезбеђења царинских докумената за ствари и за транзит ствари у складу са законодавством сваке од држава страна уговорница.

3. У односу на члан 9. Споразума приколице и полуприколице могу имати регистарске таблице и ознаке других држава у случају да теретна возила и друмска вучна возила имају регистарске таблице и ознаке Савезне Републике Југославије или Руске Федерације.

4. Свака страна уговорница ће помоћи да се благовремено обезбеде визе за возаче друмских моторних возила који обављају превозе у складу са Споразумом, као и за остале чланове посаде.

5. Одредба члана 15. став 1. тачка а. Споразума односи се само на гориво које се налази у резервоарима предвиђеним за сваки тим друмског моторног возила фабрички уграђеним од стране произвођача возила само на друмска моторна возила и вучна возила, као и на гориво у резервоарима који су уграђени на приколицама и полуприколицама искључиво за рад расхладних уређаја хладњача, ако другачије није договорено између страна уговорница.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

4.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ**

Проглашава се Закон о потврђивању Уговора између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 223
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ****Члан 1.**

Потврђује се Уговор између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписан 14. децембра 1998. године у Софији, у оригиналу на српском, бугарском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР**Члан 2.****ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ****ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР****САВЕЗНА ВЛАДА САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ**

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потврђујући своја настојања за развој и продубљивање међусобних економских односа,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.**ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР**

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или локалне власти независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добит од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

I. у Југославији:

1) порез на добитак корпорација;

2) порез на доходак грађана;

3) порези на имовину;

4) порез на приход од међународне превозничке делатности, (у даљем тексту: југословенски порез);

II. у Бугарској:

1) порез на доходак физичких лица;

2) порез на добит корпорација;

3) порез на непокренту имовину,

(у даљем тексту: бугарски порез).

4. Уговор се примењује и на битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза, који се договоре разменом писама између надлежних органа држава уговорница. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:
 - 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Југославију или Бугарску зависно од смисла;
 - 2) израз „Југославија” означава Савезну Републику Југославију, а употребљен у географском смислу означава сувоzemну (копнену) територију Југославије њене унутршње морске воде и појас територијалног мора, ваздушни простор над њима, као и морско дно и подземље дела отвореног мора изван спољне границе територијалног мора, над којима Југославија врши суверена права ради истраживања и коришћења њихових природних богатстава, у складу са својим унутрашњим законодавством и међународним правом;
 - 3) израз „Бугарска” означава Републику Бугарску, а употребљен у географском смислу означава територију и територијално море над којима она врши свој државни суверенитет, као и континентални плато и искључиву економску зону над којима она врши суверена права и јурисдикцију у складу са међународним правом;
 - 4) израз „политичке јединице”, у случају Југославије, означава њене републике;
 - 5) израз „држављанин” означава физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
 - 6) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и друштво лица;
 - 7) израз „компанија” означава правно лице или лице које се сматра правним лицем за пореске сврхе;
 - 8) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
 - 9) израз „међународни саобраћај” означава превоз поморским бродом, речним бродом, ваздухопловом, железничким или друмским возилом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се поморски брод, речни брод, ваздухоплов, железничко или друмско возило користи искључиво између места у другој држави уговорници;
 - 10) израз „надлежан орган” означава:
 - у Југославији, Савезно министарство за финансије, односно његовог овлашћеног представника;
 - у Бугарској, министра финансија, односно његовог овлашћеног представника;
2. Када држава уговорница примењује овај уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење према закону те државе који се у време примене односи на порезе на које се овај уговор примењује. Свако значење према важећим пореским законима те државе, има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, држављанства, места оснивања, седишта стварне управе или другог мерила сличне природе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.
2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:
 - 1) сматра се да је резидент државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне икономске везе тешње (средиште животних интереса);
 - 2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено место становања;

3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором;

4) ако је према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

Члан 5.

СТАЛНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.
2. Под изразом „стална јединица” подразумева се нарочито:
 - 1) седиште управе;
 - 2) огранак;
 - 3) пословница;
 - 4) фабрика;
 - 5) радионица;
 - 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава.
3. Градилиште или грађевински или инсталациони радови чине сталну јединицу само ако трају дуже од дванаест месеци.
4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом стална јединица не подразумева се:
 - 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;
 - 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
 - 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
 - 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
 - 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;
 - 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. од 1) до 5), у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације пипремног или помоћног карактера.
5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана – ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном јединицом према одредбама тог става.
6. Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.
7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНЕ ИМОВИНЕ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.
2. Израз „непокретна имовина” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретна имовина налази. Овај израз у сваком случају обухвата имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретне имовине и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава: поморски

бродови, речни бродови, ваздухоплови, железничка и друмска возила не сматрају се непокретном имовином.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретне имовине.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа и на доходак од непокретне имовине која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална јединица.

3. При одређивању добити сталне јединице, признају се као одбици трошкови који су учињени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује. Усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата поједине приходе који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЃУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од коришћења поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железничких или друмских возила у међународном саобраћају опорезује се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако:

1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуто

државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница ће се међусобно консултовати.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резидент друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих дивиденди, разрезан порез не може бити већи од:

1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељењу добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник те камате, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „камата”, у овом члану, означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито приход од државних хартија од вредности и приход од државних обвезница или других обвезница, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности или обвезнице. Затезна камата се не сматра каматом за сврхе овог члана.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатила камату та држава, њена политичка јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је прималац стварни власник тих ауторских накнада, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове или филмове, траке или касете за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства (know-how).

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатила сама та држава, њена политичка јединица, локална власт или резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају, вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

ДОБИТ ОД ИМОВИНЕ

1. Добит коју оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добит од отуђења покретне имовине која чини део имовине намењене за пословање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те

сталне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, опорезује се у тој другој држави.

3. Добит од отуђења поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железничких или друмских возила која предузеће државе уговорнице користи у међународном саобраћају или од покретне имовине која служи за коришћење поменутих превозних средстава, опорезује се само у тој држави.

4. Добит од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

САМОСТАЛНЕ ПРОФЕСИОНАЛНЕ И ДРУГЕ АКТИВНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних активности опорезује се само у тој држави, осим:

1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или

2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или више у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, стоматолога, адвоката, инжењера, архитеката и рачуновођа.

Члан 15.

РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредбе чл. 16, 18, 19, 20. и 21. овог уговора, зараде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, такве зараде које се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, зараде које резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;

2) ако се зараде исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;

3) ако зараде не падају на терет сталне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, зараде које оствари резидент државе уговорнице опорезују се у тој држави ако су зараде исплаћене за:

1) рад обављен у другој држави уговорници у вези са градилиштем или са извођењем инсталационих радова за период од дванаест месеци, у којем то градилиште или ти радови не представљају сталну јединицу у тој другој држави;

2) рад обављен на поморском броду, речном броду, ваздухоплову, железничком или друмском возилу у међународном саобраћају.

Члан 16.

НАКНАДЕ ДИРЕКТОРА

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или другог сличног одбора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице у другој држави уговорници личним обављањем делатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски уметник, музичар или спортиста, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7. 14. и 15. овог уго-

вора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави ако су те делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице.

Члан 18.

ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба става 2. члана 19. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 19.

УСЛУГЕ ЗА ПОТРЕБЕ ВЛАДЕ

1. 1) Зараде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или локалној власти, опорезују се само у тој држави.

2) Међутим, те зараде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

- држављанин те државе или које
- није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. 1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или локалној власти, опорезује се само у тој држави.

2) Међутим, та пензија опорезује се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 15. 16. и 18. овог уговора примењују се на зараде и друга слична примања и пензије које се плаћају у вези с пословањем које обавља држава уговорница или њена политичка јединица или локална власт.

Члан 20.

СТУДЕНТИ

1. Студент или лице на обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не плаћа у тој држави порез на средства која добија за издржавање, образовање или обучавање ако су та средства из избора ван те државе.

2. Студент или лице на обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на поклоне у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 21.

ПРОФЕСОРИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради држања наставе или ангажовања у истраживачком раду на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за такву наставу или истраживачки рад за период који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да је та примања остварило изван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак од истраживачког рада ако истраживачки рад није у јавном интересу, него првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 22.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члан 6. овог уговора ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе чл. 7. или 14. овог уговора.

Члан 23.

ИМОВИНА

1. Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Имовина која се састоји од покретне имовине која представља део имовине намењене пословању сталне јединице коју предузеће држава уговорнице има у другој држави уговорници или од покретне имовине која припада сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Имовина која се састоји од поморских бродова, речних бродова, ваздухоплова, железничких и друмских возила која предузеће државе уговорнице користи у међународном саобраћају и покретне имовине која служи за коришћење таквих превозних средстава, опорезује се само у тој држави.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 24.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак, или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, првопоменућа држава одобрава:

- као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави;
- као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави.

2. Ако су, у складу с неком одредбом уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави, та држава може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

3. Ради признавања одбитка у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

Члан 25.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Резиденти државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем којима резиденти те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи.

2. Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које плаћа предузеће државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, ради одређивања опорезивих доходака тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првопоменуће државе, осим у случајевима предвиђеним у одредбама члана 9. члана 11. став 6. или члана 12. став 6. овог уговора.

Такође, дугови предузећа државе уговорнице, резиденту друге државе уговорнице ради одређивања опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменутог државе.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању, или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменутог државе подлежу или могу подлећи.

Члан 26.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Надлежни орган, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настоји да реши случај заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настојаће да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради избегавања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени у овом уговору.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити ради постизања договора у смислу претходних ставова. Ако је потребно да се ради постизања договора обави усмена размена мишљења, она се може обавити преко комисије састављене од представника надлежних органа држава уговорница.

Члан 27.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Обавештења примљена од државе уговорнице сматрају се тајном исто као и обавештења добијена према законима те државе и могу се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и правне органе) који су надлежни за разрез или наплату пореза обухваћених овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу

саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза надлежног органа државе уговорнице да:

1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у управном поступку те или друге државе уговорнице;

3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештења чије би саопштење било супротно јавном поретку.

Члан 28.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија и конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 29.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај уговор се потврђује. Државе уговорнице обавештавају једна другу о испитивању уставних захтева за ступање на снагу овог уговора.

2. Уговор ступа на снагу на дан давања обавештења наведених у ставу 1, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак и на имовину, за сваку пореску годину која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој уговор ступа на снагу.

Члан 30.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да важи у односу на порезе на доходак и на имовину за сваку пореску годину која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је обавештење о престанку важења дато.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Софији овог 14. дана децембра 1998. године, у два оригинална примерка, на српском, бугарском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

За Савезну владу Савезне
Републике Југославије
Борислав Вуковић, с.р.

За Владу Републике
Бугарске
Валентин Василев, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

5.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КАРАНТИНА И ЗАШТИТЕ БИЉА**

Проглашава се Закон о потврђивању Конвенције између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о сарадњи у области карантина и заштите биља, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 224
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КАРАНТИНА И ЗАШТИТЕ БИЉА****Члан 1.**

Потврђује се Конвенција између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Бугарске о сарадњи у области карантина и заштите биља, потписана 14. децембра 1998. године у Софији, у оригиналу на српском, бугарском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на српском језику гласи:

КОНВЕНЦИЈА**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КАРАНТИНА И ЗАШТИТЕ БИЉА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Бугарске (у даљем тексту: Договорне стране),

узимајући у обзир значајан допринос међународне и билатералне сарадње у борби против болести, штеточина и корова који нападају биље и биљне производе као и за спречавање њиховог ширења у свету,

пошто су исказале спремност у координацији напора у борби против штеточина, ради заштите територија својих држава од њихове појаве и ширења,

желећи унапређење интензивнијих научно-техничких, економских и трговинских односа у области карантина и заштите биља

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

1. Договорне стране обезбеђују стручно и ефикасно деловање како би се спречила појава и ширење болести, штеточина и корова (даље у тексту: штеточине) код биља и биљних производа, које су укључене у национални списак за карантинске штеточине за сваку од земаља.

2. Договорне стране су одговорне за извршење свих захтева и обавеза укључених у садашњу Конвенцију.

Члан 2.

За циљеве садашње Конвенције:

1. Термин „биље” обухвата живо биље, њихове делове, укључујући семе.

2. Термин „биљни производи” обухвата непрерађене материјале биљног порекла и оне обрађене производе, који по свом пореклу и начину производње могу допринети ширењу штеточина.

3. Термин „карантинске штеточине” обухвата штеточине које нису присутне на територији државе или су присутне на ограниченом подручју у мањој мери и под активном су контролом.

4. Термин „штеточине” означава сваку форму живота биљног или животињског порекла, односно сваки патогени агенс, штетан или потенцијално штетан по биље или биљне производе.

Члан 3.

Ова Конвенција се закључује првенствено са циљем остваривања биљног карантина као и спречавања карантинских болести и штеточина које се могу ширити као резултат међународних и билатералних трговинских размена сировина и биљних производа Договорних страна.

Члан 4.

Свака од Договорних страна организује и осигурава:

1. а) контролисање пољопривредних култура и шума за време вегетације, складиштење биљних сировина и производа за време чувања и транспорта, ради утврђивања појаве карантинских штеточина;

б) контролу биљних партија и партија биљних производа намењених извоза, као и контролу транспортних средстава коришћених у међународном превозу таквих роба са циљем да се спречи продор карантинских штеточина на територију Договорних страна;

в) третирање (када је то неопходно) партија биља или биљних производа, амбалаже и транспортних средстава;

г) издавање фитосанитарних сертификата о пореклу биљних партија и партија биљних производа, њиховом фитосанитарном стању, као и допунску информацију или декларацију када је то потребно.

2. Контролу спроводе само овлашћена, квалификована лица, и издају фитосанитарни сертификат који је оверен печатом државне установе (организације), која је овлашћена за ту делатност.

3. Фитосанитарни сертификат мора бити оригиналан са текстом на енглеском, француском, српском или бугарском језику. Свака промена истог, односно брисање, прецртавање или нечитак текст га чини неважећим.

4. При реекспорту биља или биљних производа, фитосанитарни сертификат за реекспорт прати обавезно оригинални фитосанитарни сертификат државе – произвођача, или копија званично оверена.

Члан 5.

1. Договорне стране, да би спречиле преношење карантинских штеточина биља и биљних производа, на својим територијама, имају право:

а) да ограниче увоз или поставе посебне захтеве који се тичу увоза биља и биљних производа;

б) да забране увоз биља или биљних производа ако постоји реална опасност од уношења одређене штеточине;

в) да обаве фитосанитарну контролу за сваку партију биља и биљних производа, на граничним прелазима, без обзира на то што поседују фитосанитарни сертификат;

г) да захтевају када је неопходно, да делови биља и биљних производа буду обрађени, уништени или враћени у земљу извоза.

2. Договорне стране у вези са чланом 1. параграф 1:

а) међусобно размењују спискове штеточина чије присуство у биљу и биљним производима при увозу није дозвољено;

б) узајамно достављају прописе из фитосанитарног законодавства Договорних страна;

в) предузимају мере предвиђене чланом 5. параграф 1. под (а), (б) и (д) само када је то неопходно из фитосанитарних разлога;

г) обавештавају другу страну 30 дана пре увођења ограничења, забрана и захтева који се односе на увоз биља и биљних производа;

д) прецизирају граничне прелазе, преко којих је увоз биља и биљних производа дозвољен.

3. Договорне стране забрањују увоз земље (изузев тресета) и коришћење сламе, сена, плеве, маховине, коре и другог материјала за паковање.

4. Транзитни транспорт партија биља и биљних производа је дозвољен када они одговарају фитосанитарним захтевима државе кроз чије територије се они транспортују.

Члан 6.

1. При увозу и извозу већих количина сировина и производа из биљне производње са територија Договорних страна према узајамној сагласности може да се спроведе заједничка контрола од органа обе државе. Држава која прима фитосанитарног инспектора осигурава службене просторије и опрему за спровођење контроле.

2. Договорне стране, кроз директне контакте се узајамно информишу о појави и проширености штеточина, као и о средствима која се користе за контролу штеточина и о њиховој ефикасности.

3. Договорне стране се узајамно информишу о научно-техничким достигнућима у области заштите биља и граничне фитосанитарне контроле, као и о стручним часописима, монографијама и важним публикацијама.

Члан 7.

Договорне стране организују радне сусрете експерата о текућим проблемима од значаја за биљни карантин и заштиту биља. Сусрети ће се одржавати наизменично у Савезној Републици Југославији и Републици Бугарској.

Члан 8.

Компетентни органи обе Договорне стране – за Савезну Републику Југославију – Савезно министарство за пољопривреду, а за Републику Бугарску – Национална служба за заштиту биља, карантин и агрохемију, могу успоставити директне односе за решавање проблема проистеклих из примене садашње Конвенције.

У случају да једна од страна не испуњава коректно одредбе Конвенције, проблеми се могу решавати дипломатским путем.

Члан 9.

1. Ова Конвенција ступа на снагу у року од 30 дана од дана размене нота чиме се обе Договорне стране узајамно информишу дипломатским путем да су испуњене њихове унутрашње законске процедуре за ступање Конвенције на снагу.

2. Ова Конвенција се склапа са роком важења од пет година. Важност Конвенције се аутоматски продужава за сваки наредни период од пет година, у случају да ниједна од Договорних страна не обавести писменим путем другу Договорну страну да би желела да је поништи, најкасније 6 месеци пре истека договореног рока.

Конвенција је сачињена у Софији дана 14. децембра 1998. године у два оригинална текста на српском, бугарском и енглеском језику, подједнаке важности. У случају различите интерпретације, енглески текст ће бити одлучујући.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Борислав Вуковић, с. р.

За Владу
Републике Бугарске
Венцислав Врбанов, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

6.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ ДЕМОКРАТСКЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Републике Југославије и Владе Демократске Народне Републике Кореје о узајамном подстицању и заштити улагања, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 225
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с.р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ ДЕМОКРАТСКЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Демократске Народне Републике Кореје о узајамном подстицању и заштити улагања, потписан 26. августа 1998. године у Пјонгјангу у оригиналу на српском, корејском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ ДЕМОКРАТСКЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Демократске Народне Републике Кореје (у даљем тексту: Стране Уговорнице),

У жељи да створе повољне услове за повећање привредне сарадње између Страна Уговорница,

У намери да створе и одржавају повољне услове за узајамна улагања,

Уверене да ће подстицања и заштита улагања допринети јачању предузетничких иницијатива и тиме значајно допринети развоју привредних односа између Страна Уговорница,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.**Дефиниције**

У смислу овог споразума:

1. Израз „улагања” означава сваку врсту средстава која улагач једне Стране Уговорнице улаже на територију друге Стране Уго-

ворнице, у складу са њеним законима и прописима и обухвата посебно, мада не и искључиво:

(i) – покретну и непокретну имовину и сва остала права својине in rem, као што су хипотека, залога или јемство;

(ii) – акције, обвезнице, као и друге врсте хартија од вредности компаније и било који други облик учешћа у компанији;

(iii) – новчана потраживања или остала потраживања по основу уговора која имају економску вредност;

(iv) – права интелектуалне својине, као што су ауторска права и остала слична права и права индустријске својине као што су патенти, лиценце, индустријски дизајн или модели, трговачки знаци, као и goodwill, технички процеси и know-how;

(v) – концесије у складу са законима и прописима Стране Уговорнице на чијој територији се врши улагање, укључујући концесије за истраживање, вађење и коришћење природних богатства.

Било каква промена облика у коме се средства улажу неће утицати на њихов карактер као улагања.

2. Израз „приноси” означава износе које доноси улагање, а посебно, мада не и искључиво, обухвата: профит, капиталну добит, дивиденде, камате, ауторске хонораре, накнаде за патенте и лиценце, као и друге случајне накнаде;

3. Израз „улагач” означава:

(i) – било које физичко лице које има држављанство једне Стране Уговорнице и улаже на територији друге Стране Уговорнице;

(ii) – било које правно лице установљено, основано или на други начин правоваљано организовано у складу са важећим законима и прописима те Стране Уговорнице, које има стално седиште на територији те Стране Уговорнице и које улаже на територији друге Стране Уговорнице.

4. Израз „територија” означава:

а) у погледу Савезне Републике Југославије: површине обухваћене копненим границама, као и ваздушни простор, подручје мора, морско дно и његово подземље ван територијалних вода које потпадају под суверена права или јурисдикцију СР Југославије у складу са њеним националним законодавством и међународним правом.

б) у погледу Демократске Народне Републике Кореје: територију која укључује копно, море и ваздух, као и затворену Економску зону и континентални шеф, којима Демократска Народна Република Кореја, у складу са својим националним законодавством и међународним правом, испуњава суверена права и јурисдикцију.

Члан 2.

Подстицање и заштита улагања

1. Свака Страна Уговорница ће подстицати и стварати повољне услове за улагаче друге Стране Уговорнице да врше улагања, на њеној територији и дозвољавање таква улагања у складу са својим законима и прописима.

2. Улагања улагача било које Стране Уговорнице ће, у свако време, на територији друге Стране Уговорнице, добити правичан и равноправан третман и уживати пуну правну заштиту и безбедност.

Члан 3.

Национални третман и третман најповлашћеније нације

1. Свака Страна Уговорница ће на својој територији обезбедити улагањима друге Стране Уговорнице третман који није ништа мање повољан од оног који обезбеђује улагањима сопствених улагача или улагањима улагача било које треће државе, зависно од тога који је повољнији.

2. Свака Страна Уговорница ће гарантовати, на својој територији, улагачима друге Стране Уговорнице, у погледу управљања, одржавања, коришћења, уживања или располагања њиховим улагањима, третман који није мање повољан од оног који додељује сопственим улагачима или улагачима било које треће државе, зависно од тога који је повољнији.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана неће се тумачити као обавеза једне Стране Уговорнице да улагачима друге Стране Уговорнице даје било какву предност у третману, преференцијал или привилегију, које прва Страна Уговорница може додељивати, у оквиру:

(i) – царинске уније, слободне трговинске зоне, монетарне уније или сличног међународног споразума којим се оснивају овакве уније или други облици регионалне сарадње, чији потписник јесте, или може постати, било која Страна Уговорница, или

(ii) – било каквог међународног споразума или аранжмана који се у целисти или делимично односи на опорезивање.

Члан 4.

Накнада губитка

1. Улагачима једне Стране Уговорнице чија улагања на територији друге Стране Уговорнице претрпе губитке услед рата или другог оружаног сукоба, ванредног стања, побуне, устанка или немира на територији друге Стране Уговорнице, ова ће обезбедити, у погледу повраћаја, обештећења, накнаде или другог начина измирења губитака, третман који неће бити мање повољан од оног који друга Страна Уговорница даје сопственим улагачима или улагачима било које треће државе. Плаћања по наведеном основу вршиће се без непотребног одлагања и биће слободно трансферабилна, у слободно конвертибилној валути.

2. Без прејудуцирања става 1. овог члана, улагачима једне Стране Уговорнице који, у било којој од ситуација наведених у том ставу, претрпе губитке на територији друге Стране Уговорнице, који су последица:

(i) – заплене њихове имовине од стране власти друге Стране Уговорнице, или

(ii) – уништавања њихове имовине од стране власти друге Стране Уговорнице, која нису настала у борбеним дејствима нити су била неопходна због ситуације, биће одобрен повраћај или одговарајућа накнада. Плаћања по наведеном основу вршиће се

без непотребног одлагања и биће слободно трансферабилна, у слободно конвертибилној валути.

Члан 5.

Експропријација

1. Улагања улагача било које Стране Уговорнице неће бити национализована, експроприсана, нити подвргнута мерама по дејству једнаким национализацији или експропријацији (у даљем тексту: експропријација) на територији друге Стране Уговорнице, осим у јавном интересу. Експропријација ће се вршити уз примену закона, на недискриминаторној основи, уз адекватну накнаду која ће бити плаћена без непотребног одлагања. Таква накнада ће одговарати тржишној вредности експроприсаног улагања каква је била непосредно пре експропријације или пре то што је предстојећа експропријација постала јавно позната чињеница, зависно од тога шта се пре догодило, обухватаће камату обрачунату на основу ЛИБОР-а до датума плаћања, биће исплаћена без непотребног одлагања, слободно трансферабилна, у слободно конвертибилној валути.

2. Оштећени улагач ће имати право, у складу са законодавством Стране Уговорнице која примењује експропријацију, на то да судски или други независни орган власти те Стране Уговорнице изврши неодложно разматрање његовог случаја и на процене његовог улагања у складу са принципима дефинисаним у овом члану.

Члан 6.

Трансфери

1. Свака Страна Уговорница ће гарантовати улагачима друге Стране Уговорнице, након плаћања свих фискалних и других финансијских обавеза улагача друге Стране Уговорнице, слободан трансфер плаћања која се односе на њихова улагања, а посебно, мада не и искључиво:

1) капитала и додатних средстава за одржавање или повећање улагања;

2) приноса;

3) средстава од отплате зајмова;

4) прихода од продаје или ликвидације улагања;

5) накнада плаћених у смислу чл. 4. и 5. овог споразума.

2. Трансфери плаћања из става 1. овог члана вршиће се без непотребног одлагања, у слободно конвертибилној валути, по званичном курсу који важи на дан трансфера на територији Стране Уговорнице где се улагање реализује.

Члан 7.

Суброгација

1. Ако једна Страна Уговорница или њена наименована институција изврши плаћање сопственим улагачима на име гаранције за улагање на територији друге Стране Уговорнице, друга Страна Уговорница биће дужна да призна:

(i) – доделу првој Страни Уговорници или њеној наименованој институцији, путем закона или правне трансакције, свих права или потраживања обештећеног улагача и

(ii) – да је прва Страна Уговорница према суброгацији овлашћена да остварује таква права или реализује таква потраживања и да је дужна да преузме обавезе које се односе на улагања.

2. Тако суброгирана права или потраживања неће премашивати првобитна права или потраживања улагача.

3. Суброгација права и обавеза обештећеног улагача примењује се и на трансфер плаћања који се врши у складу са чланом 6. овог споразума.

Члан 8.

Решавање спорова између Страна Уговорница

1. Спорови између Страна Уговорница у вези са тумачењем или применом овог споразума решаваће се преговорима, у што је могуће већој мери.

2. Ако се спор између Страна Уговорница не може решити на овај начин у року од шест месеци од почетка преговора он ће, на захтев једне од Страна Уговорница, бити поднесен арбитражном суду.

3. Арбитражни суд из става 2. овог члана ће се конституисати на ad hoc основи, за сваки појединачни случај, на следећи начин: у року од три месеца од пријема захтева за арбитражу, свака Страна Уговорница ће именовати једног члана суда. Ова два члана ће у року од два месеца одабрати трећег члана – државља-

нина треће земље, који ће, уз сагласност двеју Страна Уговорнице, бити именован за председника арбитражног суда.

4. Ако се у роковима утврђеним у ставу 3. овог члана не конституише арбитражни суд и једна и друга Страна Уговорница може, у одсуству неког другог споразума, затражити од председника Међународног суда правде да обави потребна именовања. Ако је председник држављанин било једне или друге Стране Уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави поменути функцију, затражиће се од потпредседника да обави потребна именовања. Ако је потпредседник држављанин било једне или друге Стране Уговорнице, или ако је и он спречен да обави поменути функцију, следећи по старешинству члан Међународног суда правде, који није држављанин било једне или друге Стране Уговорнице, ће бити замољен да обави потребна именовања.

5. Арбитражни суд ће доносити одлуке на бази одредаба овог споразума, као и опште прихваћених принципа и правила међународног права. Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Његове одлуке су коначне и обавезујуће за обе Стране Уговорнице. Суд утврђује сопствену процедуру рада.

6. Свака Страна Уговорница ће сносити трошкове свог представника и његовог учешћа у арбитражном поступку. Трошкове председника и преостале трошкове подједнако ће сносити обе Стране Уговорнице.

Члан 9.

Решавање спорова између Страна Уговорнице и улагача друге Стране Уговорнице

1. Спорови између улагача једне Стране Уговорнице и друге Стране Уговорнице у вези са обавезама друге Стране Уговорнице, по основу овог споразума, а у вези са улагањем улагача прве Стране Уговорнице, решаваће се, у највећој могућој мери, путем преговора.

2. Ако се спорови наведени у ставу 1. овог члана не могу решити преговорима у року од шест месеци и једна и друга странка у спору ће имати право да поднесе захтев за решавање надлежном суду Стране Уговорнице која је странка у спору.

3. Уместо примене одредаба става 2. овог члана и једна и друга странка у спору може да упуте спор на арбитражно решавање:

(i) – ad hoc арбитражном суду, сходно Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за Трговинско право (UNCITRAL);

(ii) – Међународном центру за решавање инвестиционих спорова у случају да су обе Стране Уговорнице потписнице Конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава отворене за потписивање у Вашингтону 18. марта 1965 (Конвенција ICSID).

4. Пресуда ће бити коначна и обавезујућа за обе странке у спору и биће спроведена у складу са законима и прописима Стране Уговорнице на чијој територији је улагање реализовано.

Члан 10.

Примена других одредби

Уколико закони било које Стране Уговорнице, односно садашњи или будући међународни споразуми између Страна Уговорница или други међународни споразуми чији су потписници Стране Уговорнице, садрже одредбе, којима се улагањима улагача друге Стране Уговорнице даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим споразумом, такви закони и споразуми ће, у мери у којој су повољнији, имати превагу над овим споразумом.

Члан 11.

Консултације

Када је потребно, представници Страна Уговорница ће обављати консултације у вези питања која се односе на примену овог споразума. Те консултације ће се обављати на предлог једне од Страна Уговорница, у месту и у време које ће бити договорено дипломатским путем.

Члан 12.

Примена споразума

Одредбе овог споразума ће се односити на улагања која су реализовали улагачи једне Стране Уговорнице пре као и после датума ступања на снагу овог споразума, а примењиваће се од датума ступања на снагу овог споразума.

Члан 13.

Ступање на снагу, трајање и престанак важења споразума

1. Свака Страна Уговорница ће обавестити другу Страну Уговорницу о завршетку законских процедура које морају да се обаве на њеној територији ради ступања на снагу овог споразума. Овај споразум ступа на снагу на дан размене instrumenata ратификације.

2. Овај споразум се закључује на период од десет година и аутоматски ће даље наставити да важи у сукцесивним периодима од по пет година, осим ако једна од Страна Уговорница писмено не обавести другу Страну Уговорницу, најмање дванаест месеци пре истека рока, о својој одлуци да раскине овај споразум.

3. Када се ради о улагањима реализованим пре рока истека важења овог споразума, одредбе чл. 1. до 12. и даље ће важити у периоду од наредних 10 година од тог датума.

У потврду чега су доле потписана лица, ваљано овлашћена од својих влада, потписала овај споразум.

Сачињено у Пјонгјангу, 26. августа 1998. године (дж. 87) у два оригинала, на српском, кореанском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу, текст на енглеском језику ће имати превагу.

За Савезну владу
Савезне Републике
Југославије
Љубомир Ђукић, с. р.

За Владу
Демократске Народне
Републике Кореје
Ким Бонг Ик, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

7.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СТАТУТА МЕЂУНАРОДНЕ
СТУДИЈСКЕ ГРУПЕ ЗА БАКАР, СА АНЕКСОМ**

Проглашава се Закон о потврђивању Статута Међународне студијске групе за бакар, са Анексом, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 226
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне републике Југославије
Слободан Милошевић, с.р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СТАТУТА МЕЂУНАРОДНЕ СТАДИЈСКЕ ГРУПЕ ЗА БАКАР, СА АНЕКСОМ**

Члан 1.

Потврђује се Статут Међународне студијске групе за бакар, са Анексом, усвојен 24. фебруара 1989. године у Женеви, у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Статута у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

24 August 1992
Original: English
INTERNATIONAL COPPER STUDY GROUP
Inaugural Meeting
Geneva, 22 June 1992
Agenda item 8

ICSG(I)/8

(b) "Copper" means ores and concentrates of copper; unrefined and refined copper metal, including secondary copper; copper alloys; scrap, wastes and residues of copper; semi-manufactured products and such other products of copper as the Group may determine.

(c) "Members" means all States and intergovernmental organizations as provided for in paragraph 5 which have notified their acceptance pursuant to paragraph 22.

**TERMS OF REFERENCE OF THE
INTERNATIONAL COPPER STUDY GROUP****Establishment**

1. The International Copper Study Group is hereby established to administer the provisions and supervise the operation of these terms of reference.

Objective

2. To ensure enhanced international co-operation on issues concerning copper, by improving the information available on the international copper economy and by providing a forum for intergovernmental consultations on copper.

Definitions

3. (a) "The Group" means the International Copper Study Group as constituted in these terms of reference.

Functions

4. In pursuance of its objective, the Group shall have the following functions:

(a) To conduct consultations and exchanges of information on the international copper economy;

(b) To improve statistics on copper;

(c) To undertake regular assessments of the market situation and outlook for the world copper industry;

(d) To undertake studies on issues of interest to the Group;

(e) To undertake activities related to efforts pursued by other organizations aimed at developing the market for copper and contributing to the demand for copper;

(f) To consider special problems or difficulties which exist or may arise in the international copper economy.

The Group shall carry out the above functions without derogating from the right of every member to manage all aspects of its domestic copper economy and without prejudice to the competence of other international organizations in matters falling within their jurisdiction.

Membership

5. Membership of the Group shall be open to all States which are interested in the production or consumption of, or international trade in, copper, and to any intergovernmental organization having responsibilities in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements, in particular commodity agreements.

Powers of the Group

6. (a) The Group shall exercise such powers and take action or arrange for action to be taken as may be necessary to carry out and ensure the application of the provisions of these terms of reference.

(b) The Group shall not have the power, directly or indirectly, to enter into any contract for the purposes of trade in copper or in any other commodity or product, or any contract for future transactions; nor shall it have the power to enter into any financial obligations for such purposes.

(c) The Group shall adopt such rules of procedure as are considered necessary to carry out its functions and which shall be subject to, and not inconsistent with, these terms of reference.

(d) The Group shall not have the power and shall not be taken to have been authorized by its members to incur any obligation outside the scope of these terms of reference or the rules of procedure.

Headquarters

7. The Headquarters of the Group shall be at a location selected by it in the territory of a member State, unless the Group decides otherwise. The Group shall negotiate a Headquarters Agreement with the host Government to be concluded as soon as possible after these terms of reference have entered into force.

Decision-making

8. (a) The highest authority of the Group established under these terms of reference shall be vested in the General Session.

(b) The Group, the Standing Committee referred to in paragraph 9, and such committees and subsidiary bodies as may be established, shall take decisions by consensus and without a vote, except in the case of decisions for which a specific voting majority is specified in these terms of reference or in the rules of procedure.

(c) Each member State shall be entitled to one vote.

Standing Committee

9. (a) The Group shall establish a Standing Committee, which shall consist of those members of the Group which have indicated their desire to participate in its work.

(b) The Standing Committee shall undertake such tasks as may be assigned to it by the Group and shall report to the Group on completion, or on the progress, of its work.

Committees and subsidiary bodies

10. The Group may establish committees or other subsidiary bodies, in addition to the Standing Committee, on such terms and conditions as it may determine.

Secretariat

11. (a) The Group shall have a Secretariat consisting of a Secretary-General and such staff as may be required.

(b) The Secretary-General shall be the chief administrative officer of the Group and shall be responsible to it for the administration and operation of these terms of reference in accordance with the decisions of the Group.

Co-operation with others

12. (a) The Group may make arrangements for consultations or co-operation with the United Nations, its organs or specialized agencies, and with other intergovernmental institutions, as appropriate.

(b) The Group may also make arrangements as it considers appropriate for maintaining contact with interested non-participating Governments, with other international non-governmental organizations, or with private sector institutions, as appropriate.

(c) Observers may be invited to attend meetings of the Group or its subsidiary bodies on such terms and conditions as the Group or those bodies may decide.

Relationship with the Common Fund

13. The Group may apply to be designated as an International Commodity Body (ICB) under article 7(9) of the Agreement establishing the Common Fund for Commodities, for the purpose of sponsoring, in accordance with the provisions of these terms of reference, projects on copper to be financed by the Fund through its Second Account. Decisions on the sponsoring of such projects shall normally be taken by consensus. If consensus cannot be reached, decisions shall be taken by a two-thirds majority vote. The Group shall not incur any financial obligations in respect of such project; nor shall it act as executing agency for any such project. No member shall be responsible by reason of its membership in the Group for any liability arising from borrowing or lending by any other member or entity in connection with projects.

Legal status

14. (a) The Group shall have international legal personality.

(b) The status of the Group in the territory of the host country shall be governed by a Headquarters Agreement between the host Government and the Group.

(c) In the territory of each member, and subject to its national legislation, the Group shall have the requisite legal capacity to perform its functions and in particular, subject to paragraph 6(b) above, the capacity to enter into contracts, to acquire and to dispose of movable property, and to institute legal proceedings.

Budget contributions

15. (a) Each member shall contribute to an annual budget which shall be approved by the Group in accordance with the provisions of the rules of procedure. For the purpose of assessing the contributions of members, 50 per cent of the budget shall be apportioned equally among them; 25 per cent shall be apportioned among member States in proportion to their shares in the total exports and imports of member States of copper ores and concentrates, measured in copper metal content, and unrefined and refined copper; and the remaining 25 per cent shall be apportioned among member States in proportion to their shares in a total which shall consist of the mine production or refined consumption of copper of each member State, whichever is the higher. The calculation of these shares shall be based on the latest three calendar years for which statistics are available.

(b) The Group shall determine the contribution of each member for each financial year in a currency to be decided by the Group and in accordance with the provisions for contributions specified in the rules of procedure. The payment of the contribution by each member shall be made in accordance with its constitutional procedures.

(c) In addition to the budget contributions, the Group may accept donations from external sources.

Statistics and information

16. (a) The Group shall collect, collate and make available to members such statistical information on production, trade, stocks and consumption of copper, including consumption by specific markets and end-use industries, as it deems appropriate for the effective operation of these terms of reference, as well as the information referred to in subparagraph *b* below.

(b) The Group shall make such arrangements as it considers appropriate by which information may be exchanged with interested non-participating Governments and with appropriate non-governmental and intergovernmental organizations in order to avoid duplication of work and to ensure the availability of recent, reliable and complete information on production, consumption, stocks, international trade, internationally recognized published prices of copper, technology, research and development activities relating to copper and other factors that influence the demand for and supply of copper.

(c) The Group shall endeavour to ensure that information made available by it does not prejudice the confidentiality of the operation of Governments or persons or enterprises producing, processing, marketing or consuming copper.

Annual assessment and reports

17. (a) The Group shall undertake an annual assessment of the world copper situation and related matters in the light of information supplied by

members and supplemented by information from all other relevant sources. The annual assessment shall include a review of anticipated copper production capacity for future years and an outlook for copper production, consumption and trade for the following calendar year, for the purpose of assisting members in their individual assessments of the evolution of the international copper economy.

(b) The Group shall prepare a report incorporating the results of the annual assessment and distribute it to members. If the Group deems it appropriate, this report, as well as other reports and studies distributed to members, may be made available to other interested parties in accordance with the rules of procedure.

Market development

18. (a) The Group shall hold discussions among members and between members and third parties, such as copper research and market development organizations, on ways and means of increasing the demand and developing the market for copper. Within this framework the studies done by the Group in support of market development will be disseminated to copper development organizations for their use in preparing market development project proposals to be submitted to the Group for consideration. Execution of these projects will be undertaken by market development organizations. The Group may select and sponsor projects to be financed by the Common Fund through its Second Account.

(b) The Group shall offer to facilitate co-ordination between market development organizations and support the extension of market development activities.

Studies

19. (a) The Group shall undertake or make appropriate arrangements to undertake ad hoc studies related to the international copper economy as may be agreed by the Group.

(b) The studies may contain general recommendations or suggestions to the Group but such recommendations or suggestions shall not derogate from the right of every member to manage all aspects of its domestic copper economy and shall be without prejudice to the competence of other international organizations in matters falling within their jurisdiction.

Obligations of members

20. Members shall use their best endeavours to co-operate and to promote the attainment of the objective of the Group, in particular by providing the data referred to in paragraph 16 (a).

Amendment

21. These terms of reference may be amended only by consensus of the Group.

Entry into force

22. (a) These terms of reference shall enter into force definitively when States together accounting for at least 80 per cent of trade in copper, asset out in the annex to these terms of reference, have notified the Secretary-General of the United Nations (hereinafter referred to as "the depositary") pursuant to subparagraph (c) below of their definitive acceptance of these terms of reference.

(b) These terms of reference shall enter into force provisionally when States together accounting for at least 60 per cent of trade in copper, as set out in the annex to these terms of reference, have notified the depositary pursuant to subparagraph c below of their provisional or definitive acceptance of these terms of reference.

(c) Any State or any intergovernmental organization referred to in paragraph 5 which desires to become a member of the Group shall notify the depositary that it accepts these terms of reference either provisionally, pending the conclusion of its internal procedures, or definitively. Any State or intergovernmental organization which has notified its provisional acceptance of these terms of reference shall endeavour to complete its procedures within 36 months of the date of entry into force of these terms of reference or the date of its notification of provisional acceptance, whichever is the later, and shall notify the depositary accordingly. Where a State or intergovernmental organization is not able to complete its procedures within the time-limit referred to above, the Group may grant an extension of time to the State or intergovernmental organization concerned.

(d) If the requirements for entry into force of these terms of reference have not been met on 30 June 1990, the depositary shall invite those States and intergovernmental organizations that have notified their provisional or definitive acceptance of these terms of reference to decide whether or not to put these terms of reference into force provisionally or definitively among themselves.

(e) When these terms of reference enter into force, the depositary shall convene an inaugural meeting of the Group as soon as possible thereafter. Members shall be notified at least one month, where possible, prior to that meeting.

Withdrawal

23. (a) A member may withdraw from the Group at any time by giving written notice of withdrawal to the depositary and to the Secretary-General of the Group.

(b) Withdrawal shall be without prejudice to any financial obligations already incurred by the withdrawing member and shall not entitle it to any rebate of its contribution for the year in which the withdrawal occurs.

(c) Withdrawal shall become effective 60 days after the notice is received by the depositary.

(d) The Secretary-General of the Group shall promptly notify each member of any notification received under this paragraph.

Termination

24. (a) The Group may at any time decide by a two-thirds majority vote of member States to terminate these terms of reference. Such termination shall take effect on such date as the Group shall decide.

(b) Notwithstanding the termination of these terms of reference, the Group shall continue in being for as long as it is necessary to carry out its liquidation, including the settlement of accounts.

Reservations

25. No reservations may be made to any of the provisions of these terms of reference.

INTERNATIONAL COPPER STUDY GROUP

RULES OF PROCEDURE OF THE INTERNATIONAL COPPER STUDY GROUP

Headquarters

Rule 1

The headquarters of the Group shall be in Lisbon until the Group decides otherwise.

Official and working languages

Rule 2

The official and working languages of the Group for interpretation purposes at general and special sessions and for all official documents relating to the general and special sessions shall be Chinese, English, French and Spanish. The Group may consider other official and working United Nations languages to be used as official and working languages of the Group taking into account the membership of the Group.

Rule 3

Written communications the Group may be made in any of the official languages.

Sessions

Rule 4

The Group shall hold its regular general session each calendar year normally at its headquarters at such a date as it may decide. If the Group decides to hold the session not at its headquarters, it may do so provided any additional expenses over and above the cost of holding the meeting at the headquarters are not incurred by the Group.

Rule 5

The Group may hold special sessions whenever so requested by a simple majority of its members, or by the Secretary-General in agreement with the Chairman.

Rule 6

Notice of any session and the provisional agenda for the session shall be communicated to the members by the Secretary-General in consultation with the Chairman at least 30 days in advance, except in cases of emergency, when a notice must be communicated at least 15 days in advance. In cases of emergency, the notice shall state the nature of the emergency.

Rule 7

The provisional agenda for each session shall be prepared by the Secretary-General in consultation with the Chairman. If a member wishes a particular matter to be discussed at a session the member shall, if possible, notify the Secretary-General 60 days before the commencement of the session, including in that notification a written explanation.

Rule 8

Each member shall endeavour to notify the Secretary-General not later than five days before the commencement of the session of the names of the delegates, alternates and advisers designated to represent it at a session.

Conduct of business**Rule 9**

The quorum for any session shall be the presence of two-thirds of the members.

Rule 10

The Group shall elect for each calendar year a Chairman, a First Vice-Chairman and a Second Vice-Chairman.

Rule 11

In the temporary absence of the Chairman, his/her duties shall be exercised by the First Vice-Chairman, or in his/her absence, by the Second Vice-Chairman. In the event of the permanent absence of all of them, the Group, which shall be temporarily presided over by the Secretary-General, may elect new officers for the remainder of the calendar year from among the delegates as may be required.

Rule 12

All decisions, except as otherwise specified in the terms of reference or in these rules of procedure, shall be taken by consensus and without a vote. No vote shall be taken until the Chairman determines that all efforts to achieve a consensus have been exhausted. If a vote is required on decisions concerning the budget, any amendment to the budget, financial matters, the work programme or the calendar of meetings, a two-thirds majority of the members present and voting will be necessary to confirm those decisions. If a vote is necessary it may be taken by a show of hands, roll-call or secret ballot. A quorum is required for the adoption of all decisions.

Rule 13

During the discussion of any matter, a delegate may raise a point of order and may move the closure or adjournment of the debate. In each such case the Chairman shall immediately state his/her ruling, which shall stand unless overruled by a simple majority of the members present.

Rule 14

Each member State shall be entitled to one vote.

Rule 15

A delegate exercising the function of the Chairman shall have no vote while presiding, but may appoint another member of his/her delegation, or of another delegation no vote in his/her place.

Rule 16

When abstaining a member shall be deemed not to have cast its vote.

Rule 17

The Chairman of the Standing Committee may arrange for the Group to reach decisions on any matter by correspondence. For this purpose a communication shall be sent to members inviting them to record their views or votes within a specified time-limit, which shall not be less than 45 days. The communication shall state clearly the matter at issue and the proposals in respect of which members are invited to decide for or against. At the end of the specified time, the Secretary-General shall notify all members of the decision reached. If the replies of three or more members contain objections to the use of the correspondence procedure to decide the matter at issue, no decision shall be taken and the matter shall be held over for decision at the next session of the Group.

Rule 18

Minutes of each session shall be prepared by the Secretary-General and shall consist of a summary record of the proceedings, including details of decisions taken, such record shall be provisional in the first instance. If any delegation wishes to amend any of its statements reported in the provisional record, such amendment shall be made by notification to the Secretary-General within 30 days of the issue of that record and no other changes shall be made unless approved by the Group at its next session.

Rule 19

Information which is the property of the Group, reports of proceedings and all other documents of the Group and its various committees and other bodies shall be confidential until and unless the Group, or the Standing Committee as appropriate, decides otherwise.

Rule 20

Meetings of the Group shall be private unless the members present decide otherwise.

Rule 21

The Group shall keep such records as are required for the performance of its functions under the terms of reference.

Rule 22

The Group may invite any non-member State or any appropriate inter-governmental or non-governmental organization interested in some or all aspects of the copper economy to attend, as observers, any of the meetings of the Group.

Finance**Rule 23**

The budget of the Group shall be prepared and the accounts kept in the currency of the host country, provided it is a freely convertible currency. The financial year of the Group shall be from 1 January to 31 December. The initial budget shall be prepared and approved by the Group at its first session. Thereafter, the annual budget for the ensuing year shall be drawn up by the Secretary-General and forwarded to members at least 30 days prior to consideration by the Standing Committee. The budget shall be approved by the Group at its general session.

Rule 24

Following approval of the budget, the Secretary-General shall immediately notify each member of the amount of its contribution in accordance with paragraph 15 of the terms of reference. Contributions shall be due on January 1 of the financial year in question. Contributions are payable in the currency of the host country. Members who have not paid by the time of the second Standing Committee meeting of the year in question, shall be considered in arrears and shall explain the delay at that session. Any member still in arrears of all or part of its previous year's contribution at the time of the subsequent Standing Committee meeting shall be deprived of its voting rights and may, by decision of the Group, be suspended from membership for so long as it remains in arrears.

Rule 25

Any member joining the Group in the course of a financial year shall pay a pro rata contribution for the remainder of the year. Contributions received from new members shall not affect contributions by existing members in the financial year in question, but shall be taken into account in assessing contributions in the ensuing year.

Rule 26

The scale of budget contributions may be set or amended only by the Group and at a general session or special session. The scale of contributions shall normally be determined by consensus at the last scheduled session of each year for the ensuing year. If a vote is necessary, a two-thirds majority vote of the members present shall be required.

Rule 27

The Secretary-General shall be responsible for the administration of the Group's accounts.

Rule 28

The Secretary-General shall circulate annually to all members a statement of account certified by the Chairman of the Finance Committee who is the member of the Standing Committee responsible for financial matters, the Secretary-General and an independent auditor of recognized standing.

Rule 29

The adoption of the budget shall be the authority to incur the expenditures set out therein. Within the limit of the overall budget and with the approval of the Standing Committee through such mechanisms as it may establish, any appropriation under any one heading of the budget may be applied to any other heading.

Rule 30

Travel and subsistence expenses of delegations of members to the Group or to any of its subordinate bodies shall not be a charge upon the funds of the Group.

Standing Committee**Rule 31**

The Standing Committee shall elect for each calendar year its Chairman, two Vice-Chairmen and the Chairman and four other members of its Finance Committee.

Rule 32

The Standing Committee shall be governed by the rules of procedure established by the Group but these rules may be supplemented by the Committee's own rules where the authority therefor has been delegated by the Group.

Rule 33

The Standing Committee shall hold at least two regular sessions each calendar year normally at the headquarters of the Group. Any additional expenses of holding the session other than at the headquarters which are over and above the cost of holding the session at the headquarters shall not be incurred by the Group. As a general rule, at least one session shall be held in conjunction with the regular general session of the Group and one session shall be held in the half of the year other than that in which the regular general session is held.

Rule 34

The Standing Committee shall keep the copper situation under review and make such recommendations to the Group as it may deem advisable. It shall carry out such other tasks as may be delegated to it by the Group. In addition, it shall exercise appropriate responsibility for the work of the secretariat's preparation of a draft budget and other financial action in accordance with rule 23. All financial transactions on behalf of the Group shall be notified regularly to the Standing Committee.

Other committees or bodies**Rule 35**

The group may establish subsidiary committees or bodies and delegate to one or more of them the exercise of any of its powers, except those which, in accordance with the provisions of its terms of reference, require a two-thirds majority vote of the members present. Notwithstanding such delegation, the Group may at any time discuss and decide any issue that may have been delegated to any of its subsidiary committees or bodies.

Rule 36

Officers of subsidiary committees or bodies established by the Group shall be elected each calendar year.

Rule 37

Subsidiary committees or bodies shall report without delay to the Group and at least once a year on their work and on all decisions taken by them.

Rule 38

The Group may revoke any power delegated to a subsidiary committee or body.

Secretariat**Rule 39**

The Group shall appoint the Secretary-General for a fixed term of up to four years, with the possibility of reappointment for one additional term.

Rule 40

The terms and conditions of appointment of the Secretary-General and the terms and conditions of employment of staff shall be determined by the Group and shall include provisions expressly prohibiting any conflict of interest.

Rule 41

The Secretary-General shall appoint the staff in accordance with decisions of the Group. The number of staff to be appointed shall be determined by the Group. The staff shall be responsible to the Secretary-General.

Rule 42

In the performance of their duties, the Secretary-General and other staff shall not seek or receive instructions from any member or from any other authority external to the Group. They shall refrain from any action which might reflect adversely on their position as international officials ultimately responsible to the Group. Each member shall respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the other staff and shall not seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

Disputes**Rule 43**

Disputes concerning the interpretation or application of these rules of procedure shall be referred to the Chairman of the Group for decision by the Group, in accordance with rule 12.

Amendment**Rule 44**

The rules of procedure shall normally be amended by consensus and without a vote. If a vote is necessary, it shall be required that the amendment shall be adopted successively by the Standing Committee and by the Group in general session by a three-quarters majority vote of the members of the Standing Committee and of the Group, respectively. Proposed amendments shall be circulated by the Secretary-General to all members at least sixty days in advance of the session. Votes may be cast by correspondence.

УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ**СТАТУТ МЕЂУНАРОДНЕ СТУДИЈСКЕ ГРУПЕ ЗА БАКАР**

ICSG(I)/8

24. август 1992.

Оригинал: енглески

МЕЂУНАРОДНА СТУДИЈСКА ГРУПА ЗА БАКАР

оснивачки састанак

Женева, 22. јун 1992.

8. тачка дневног реда

СТАТУТ**МЕЂУНАРОДНЕ СТУДИЈСКЕ ГРУПЕ ЗА БАКАР****Оснивање**

1. Међународна студијска група за бакар се оснива ради остваривања одредби и контроле извршења овог Статута.

Циљ

2. Јачање међународне сарадње у области бакра, побољшање расположивости информација о међународној привреди бакра и стварање форума за међувладине консултације о бакру.

Дефиниције

3. (а) „Група” означава Међународну студијску групу за бакар, основану у складу са овим Статутом.

(б) „Бакар” означава руду бакра и концентрате; нерафинисани и рафинисани бакар, укључујући и секундарни бакар; легуре бакра; остатке и отпатке бакра; полупроизоде и друге такве производе од бакра како их Група одреди.

(ц) „Чланице” представљају све државе и међувладине организације, како је предвиђено ставом 5, које су писмено обавестиле о свом прихватању статута сходно члану 22.

Функције

4. Ради остварења свога циља, Група има следеће функције:

(а) Да спроводи консултације и размену информација о међународној индустрији бакра;

(б) Да побољша статистику о бакру;

(ц) Да прави редовне процене о ситуацији на тржишту бакра и перспективи светске индустрије бакра;

(д) Да израђује студије о питањима од интереса за Групу;

(е) Да предузима активности везане за напоре других организација које имају за циљ развијање тржишта бакра и доприноси повећању потражње за бакром.

(ф) Да разматра специјалне проблеме или тешкоће које постоје или се могу појавити у међународној привреди бакра.

Група ће обављати горе наведене функције не дерогирајући право било које чланице да самостално одлучује о свим аспектима националне привреде бакра и не нарушавајући компетенције других међународних организација у питањима из њихове надлежности.

Чланство

5. Чланство у Групи је отворено за све државе заинтересоване за производњу или потрошњу бакра, или међународну трговину бакром, као и за било коју међувладину организацију која је овлашћена за уговарање, закључивање и примену међународних споразума, нарочито робних споразума.

Овлашћење Групе

(а) Група има сва потребна овлашћења и предузима или организује предузимање мера које могу бити потребне како би се обезбедила примена одредаба овог Статута.

(б) Група нема овлашћења, директно или индиректно, да склапа било какве уговоре у циљу трговине бакром или било којом другом робом или производом, као ни уговоре о терминским операцијама, нити има овлашћење да предузима било какве финансијске обавезе у те сврхе.

(ц) Група усваја Правилник који сматра неопходним за обављање својих функција, и који је у складу са овим Статутом.

(д) Група нема овлашћење и не сматра се да су је чланице овластиле да преузима било какву обавезу која није предмет овог Статута или Правилника.

Седиште

7. Седиште групе је на локацији коју она изабере и на територији државе чланице, осим ако Група не одлучи другачије. Група води преговоре о Споразуму о седишту са Владом земље домаћина који ће бити закључен што је пре могуће након ступања на снагу овог Статута.

Одлучивање

8. (а) Највиши орган Групе основане у складу са овим Статутом је Генерална скупштина.

(б) Група, Стални комитет из става 9, и комитети и други органи који могу бити основани, доносе одлуке консензусом и без гласања, осим у случају одлука за које је овим Статутом или Правилником предвиђена одређена већина гласова.

(ц) Свака држава чланица има право на један глас.

Стални комитет

(а) Група оснива Стални комитет који се састоји од оних чланица Групе који су показали жељу да учествују у његовом раду.

(б) Стални комитет извршава оне задатке које му додели Група и извештава Групу о резултатима, на крају или у току свог рада.

Комитет и помоћни органи

10. Група може поред Сталног комитета да оснива комитете или друге органе, под условима и одредбама које одреди.

Секретаријат

11. (а) Група има Секретаријат који чине генерални секретар и потребно особље.

(б) Генерални секретар је највиши административни функционер Групе и одговоран је за спровођење и примену овог Статута у складу са одлукама Групе.

Сарадња са другима

12. (а) Група може, према потреби, да организује консултације или сарадњу са Уједињеним нацијама, органима или специјализованим агенцијама Уједињених нација, као и са другим међувладиним институцијама.

(б) Група такође може, према потреби, да се договори о одржавању контакта са заинтересованим владама нечланицама, са другим међународним невладиним организацијама или институцијама приватног сектора.

(ц) На састанке Групе или његових помоћних органа могу бити позвани посматрачи под условима и одредбама које утврде Група или ти органи.

Однос са заједничким фондом

13. Група може да поднесе молбу за доделу статуса Међународног робног тела (ICB) према члану 7 (9) Споразума о оснивању Заједничког фонда за примарне производе како би у складу са одредбама овог статута, издејствовала финансирање пројеката који се односе на бакар преко Другог рачуна Фонда. Одлуке о финансирању, таквих пројеката се, по правилу, доносе консензусом. Уколико се не постигне консензус, одлуке се доносе двотрећинском већином. Група неће преузимати било какве финансијске обавезе у вези са таквим пројектима, нити ће бити извршилац било ког од тих пројеката. Ниједна чланица неће бити одговорна по основу чланства у Групи за било коју обавезу проистеклу из позајмица било које друге чланице или субјекта у вези са пројектима.

Правни статус

14. (а) Група има међународни правни субјективитет.*

(б) Статус Групе на територији земље домаћина регулише се Споразумом о седишту између владе домаћина и Групе.

(ц) Група има потребну правну способност на територији сваке чланице у складу са њеним националним законодавством, да би обављала своје функције и нарочито, сходно ставу 6 (б) способност да закључује уговоре, стиче покретну имовину и располаже њоме и покреће правне поступке.

Буџетски доприноси

15. (а) Свака чланица уплаћује чланарину за годишњи буџет који усваја Група у складу са одредбама Правилника. Доприноси земља чланица се утврђују тако што се 50% буџета равноправно дели између њих 25% се дели сразмерно њиховом уделу у укупном извозу и увозу бакарне руде и концентрата мерено садржајем бакарног метала, и рафинисаног и нерафинисаног бакра, а преосталих 25% се дели међу државама чланицама сразмерно

уделу сваке државе чланице у укупној производњи руде или потрошњи рафинисаног бакра зависно од тога који је износ већи. Одређивање ових квота врши се на основу доступних статистичких података за последње три календарске године.

(б) Група утврђује чланарину сваке чланице за сваку финансијску годину у валути коју одреди Група и у складу са одредбама о чланарини наведеним у Правилнику. Свака чланица регулише уплату чланарине у складу са националним прописима.

(ц) Поред буџетског доприноса, Група може да прима доцније из спољних извора.

Статистички подаци и информације

16. (а) Група прикупља, обрађује и доставља чланицама оне статистичке податке о производњи, трговини, залихама и потрошњи бакра, укључујући и потрошњу одређених тржишта и индустријских грана као крајњих корисника, које сматра неопходним за ефикасну примену овог Статута, као и податке доле наведене(б).

(б) Група склапа одговарајуће аранжмане који ће омогућавати размену са заинтересованим владама нечланицама, одговарајућим невладиним и међународним организацијама како би се избегло дуплирање посла и обезбедила расположивост најновијих, поузданих и потпуних информација о производњи, потрошњи, залихама, међународној трговини, међународно признатим и објављеним ценама бакра, технологији, истраживачким и развојним активностима које се односе на бакар и другим факторима који утичу и на потражњу и понуду бакра.

(ц) Група ће настојати да осигура да подаци које пружа, не угрожавају поверљивост рада држава, појединаца или предузећа које производе, прерађују, продају или користе бакар.

Годишња процена и извештај

17. (а) Група прави годишњу процену ситуације на светском тржишту бакра према подацима које добије од чланица, допуњену подацима из свих других релевантних извора. Годишња процена обухвата и преглед предвиђене производње бакра за наредне године и изгледе за производњу, потрошњу и трговину бакром за наредну календарску годину, како би помогао чланицама у њиховим индивидуалним проценама развоја међународне индустрије бакра.

(б) Група припрема извештај укључујући и резултате годишње процене и дистрибуира га чланицама. Уколико процени да је потребно, овај извештај, као и друге извештаје и студије које упућује чланицама, Група може да стави на располагање другим заинтересованим странама у складу са Правилником.

Развој тржишта

18. (а) Група организује дискусије, о чланицама и средствима за повећање потражње и развој тржишта бакра, међу чланицама и између чланица и трећих страна, као што су, на пример организације за истраживање и развој тржишта дбакара. Уквиру тога, студије које припреми Група као подршку развоју тржишта достављаће се организација за развој бакра, које би их користиле у припреми предлога пројеката за развој тржишта које ће поднети Групи на разматрање. Реализацију ових пројеката преузеће организације за развој тржишта. Група може да одабере и финансира пројекте средствима Заједничког фонда преко свог Другог рачуна.

(б) Група ће понудити да олакша координацију између организација за развој тржишта и пружи подршку проширивања активности развоја тржишта.

Студије

19. (а) Група реализује и извршава одговарајуће припреме за израду ad hoc студија у вези са међународном индустријом бакра, са којима се Група сагласи.

(б) Студије могу да садрже опште препоруке или предлоге Групи с тим да такве препоруке или предлози не ограничавају право сваке чланице да управља свим аспектима своје домаће индустрије бакра и не умањује компетенцију других међународних организација у питањима из њихове надлежности.

Обавезе чланица

20. Чланице предузимају све што је у њиховој моћи ради сарадње и подршке постизању циљева Групе, нарочито обезбеђивањем података из става 16 (а).

Амандмани

21. Овај Статут се може изменити и допунити само концензусом Групе.

Ступање на снагу

22. (а) Овај Статут дефинитивно ступа на снагу када државе које учествују у трговину бакром са најмање 80%, као што је изнето у анексу овог Статута, обавесте генералног секретара Уједињених нација (у даљем тексту „депозитар“) сходно подставу (ц) о свом дефинитивном прихватању овог Статута.

(б) Овај Статут привремено ступа на снагу када државе које учествују у трговину бакром са најмање 60%, као што је изнето у анексу овог Статута, обавесте депозитара сходно подставу (ц) да привремено или дефинитивно прихватају овај Статут.

(ц) Свака држава или међувладина организација, из става 5, која жели да постане чланица Групе обавештава депозитара да прихвата овај Статут било привремено, до окончања њених унутрашњих процедура, било дефинитивно. Свака држава или међународна организација која је доставила обавештење о привременом прихватању овог статута настојаће да оконча своју процедуру у року од 36 месеци од датума ступања на снагу овог статута или од датума када је доставила обавештење о привременом прихватању, зависно од тога шта је касније уследило и о томе ће обавестити депозитара. Када држава или међувладина организација није у могућности да оконча своју процедуру у горе поменутом временском року, Група може тој држави или међувладиној организацији да одобри продужење рока.

(д) Уколико услови за ступање на снагу овог Статута нису испуњени до 30. јуна 1990. депозитар ће позвати оне државе и међувладине организације које су послале обавештење о свом привременом или дефинитивном прихватању овог статута да одлуче да ли ће или не за њих овај Статут, привремено или дефинитивно, ступити на снагу.

(е) Када овај статут ступи на снагу, депозитар сазива оснивачки састанак Групе што је могуће пре након тога. Чланице о томе добијају писмено обавештење најмање месец дана унапред, ако је могуће.

Иступање из Групе

23. (а) Чланица може да иступи из Групе у било ком тренутку када писмом обавести депозитара и генералног секретара Групе о иступању.

(б) Иступање из Групе не утиче на било коју финансијску обавезу коју је чланица која иступа већ преузела и не даје јој право на било какво смањивање чланарине за годину у којој иступа из Групе.

(ц) Иступање из Групе ступа на снагу 60 дана након што депозитар прими обавештење.

(д) Генерални секретар Групе ће благовремено писмено обавестити сваку чланицу о било ком обавештењу примљеном у складу са овим ставом.

Престанак важности

24. (а) Група може у било ком тренутку двотрећинском већином гласова држава чланица да одлучи о престанку важности овог Статута. Такав престанак важности ступа на снагу на дан који Група одреди.

(б) Без обзира на престанак важности овог Статута, Група наставља да постоји онолико дуго колико је потребно да се изврши њена ликвидација, укључујући и поравнање рачуна.

Резерве

25. Не могу се изразити никакве резерве у односу на било коју одредбу овог Статута.

ПРАВИЛНИК

МЕЋУНАРОДНЕ СТУДИЈСКЕ ГРУПЕ ЗА БАКАР

Седиште

Правило 1

Седиште Групе ће бити у Лисабону, док Група не одлучи другачије.

Званични и радни језици

Правило 2

Званични и радни језици Групе за преводње на генералним и специјалним заседањима и за сва званична документа у вези са гене-ралним и специјалним заседањима биће кинески, енглески, француски и шпански. Група може да размотри могућност да се остали званични и радни језици Уједињених Нација користе као званични и радни језици Групе, имајући у виду састав Групе.

Правило 3

Писмена обраћања Групи могу бити на било ком од званичних језика

Заседања**Правило 4**

Група ће одржавати редовна генерална заседања сваке календарске године, по правилу у свом седишту, у термину који сама изабере. Уколико Група одлучи да заседање не одржи у свом седишту, то може да учини уколико то не захтева додатне трошкове који прелазе висину трошкова одржавања заседања у седишту.

Правило 5

Група може одржати специјална заседања на захтев просте већине, или генералног секретара у договору са председавајућим.

Правило 6

Генерални секретар ће, у договору са председавајућим доставити обавештење о заказивању заседања и предлогом дневног реда чланицама Групе најмање 30 дана унапред, изузев у ванредним околностима, када обавештење мора бити достављено најмање 15 дана унапред. У ванредним околностима, у обавештењу треба да стоји о каквим је околностима реч.

Правило 7

Предлог дневног реда за свако заседање припрема генерални секретар у договору са председавајућим. Уколико нека од чланица жели да се на заседању разговара о одређеној теми, треба, уколико је могуће, да о томе обавести генералног секретара 60 дана пре почетка заседања, уз писмено образложење.

Правило 8

Свака чланица Групе ће настојати да обавести генералног секретара најкасније пет дана пре почетка заседања о именима делегата, замена делегата и саветника одређених да је представљају на заседању.

Рад групе**Правило 9**

Кворум чини присуство две трећине чланица на сваком заседању.

Правило 10

Група за сваку календарску годину бира председавајућег, првог и другог потпредседавајућег.

Правило 11

У случају привременог одсуства председавајућег, његове дужности обавља први потпредседавајући, односно, у случају одсуства првог, други потпредседавајући. У случају трајног одсуства све тројице, Група, којом ће привремено председавати генерални секретар, може према потреби, из редова делегата, изабрати нове функционере до истека календарске године.

Правило 12

Све одлуке доносе се консензусом и без гласања, уколико није друкчије предвиђено Статутом или овим Правилником. Гласању се неће приступити све док председавајући не констатује да су исцрпљене све могућности да се постигне консензус. Уколико је потребно да се гласањем донесу одлуке везане за буџет, измене буџета, финансијска питања, програм рада или календар састанака, сматра се да је одлука донета ако је изгласа двотрећинска већина присутних чланица. Уколико се укаже потреба за гласањем, оно може да се изведе подизањем руку, прозивком или тајним гласањем. За усвајање свих одлука потребан је кворум.

Правило 13

Током расправе о било ком питању, делегат може да покрене питање повреде пословника или да предложи затварање или прекид расправе. У сваком таквом случају, председавајући одмах саопштава своју одлуку, која остаје на снази све док је не одбаца проста већина присутних чланова.

Правило 14

Свака држава чланица има право на један глас.

Правило 15

Делегат који врши функцију председавајућег нема право гласа за време председавања, али може да одреди неког другог члана своје, или неке друге делегације, да гласа у његово (њено) име.

Правило 16

Када је нека од чланица уздржана, сматраће се да није гласала.

Правило 17

Председавајући Сталног комитета може да организује и да се одлуке у Групи по било ком питању доносе дописним путем. За ту сврху, чланицама се шаље допис којим се позивају да евидентирају своје ставове или гласове у одређеном временском року, који не сме бити краћи од 45 дана. У допису треба да буде јасно назначен предмет одлучивања, као и предлози за које се чланице

позивају да гласају за или против. По истеку утврђеног рока, генерални секретар обавештава чланице о постигнутој одлуци. Уколико одговори три или више чланица садрже приговоре на процедуру доношења одлуке, она неће бити донета, а о предмету ће се одлучивати на наредном заседању Групе.

Правило 18

Генерални секретар припрема записнике који садрже скраћени приказ расправа као и детаље одлука са сваке седнице; такав записник је привременог карактера. Уколико нека делегација жели да измени било коју изјаву унету у привремени записник, ту измену доставља писменим путем генералном секретару у року од 30 дана од дана објављивања записника и никакве друге измене се не могу вршити док их Група не одобри на наредном заседању.

Правило 19

Подаци који припадају Групи, записници са састанака и сви остали документи Групе и њених комитета и других тела су поверљивог карактера све док, и уколико Група, или Стални комитет, не одлуче друкчије.

Правило 20

Састанци Групе су затворени за јавност уколико присутне чланице не одлуче другачије.

Правило 21

Група ће водити евиденцију неопходну за њено функционисање у складу са Статутом.

Правило 22

Група може да позове било коју државу нечланицу или неку другу одговарајућу међувладину или невладину организацију заинтересовану за неке или све аспекте индустрије бакра да, у својству посматрача, присуствује било ком састанку Групе.

Финансије**Правило 23**

Буџет Групе и њено рачуноводство водиће се у валути земље домаћина, под условом да је реч о конвертибилној валути. Финансијска година се рачуна од 1. јануара до 31. децембра. Група почетни буџет припрема и одобрава на првом заседању. Након тога, генерални секретар сачињава годишњи буџет за наступајућу годину и прослеђује га члановима најмање 30 дана пре разматрања од стране Сталног комитета. Група одобрава буџет на генералном заседању.

Правило 24

По одобравању буџета, генерални секретар одмах обавештава сваку чланицу о висини чланарине у складу са ставом 15. Статута. Чланарине се уплаћују 1. јануара за дату финансијску годину. Чланарине се плаћају у валути земље домаћина. Сматра се да је чланица која не уплати чланарину у тој години до другог састанка Сталног комитета у заостатку, а одлагање уплате мора да објасни на том заседању. Уколико нека од чланица има заостатак целог или дела чланарине за претходну годину у време наредног састанка Сталног комитета, биће лишена права гласа и може, одлуком Групе, бити суспендована из чланства све док не измири дуг.

Правило 25

Свака чланица која приступи Групи у току финансијске године платиће чланарину сразмерну преосталом делу године. Чланарине примљене од нових чланица неће утицати на утврђене износе чланарине постојећих чланица за дату финансијску годину, али ће се узети у обзир приликом одређивања висине чланарине у наредној години.

Правило 26

Висину чланарине у буџету може утврђивати и мењати само Група, и то на генералном или специјалном заседању. Висина чланарина се по правилу утврђује консензусом на последњем заказаном заседању у текућој години, за наредну годину. Уколико је неопходно гласање, одлука се доноси двотрећинском већином присутних чланица.

Правило 27

Генерални секретар је одговоран за управљање рачунима Групе.

Правило 28

Генерални секретар ће једанпут годишње достављати завршни рачун, свим чланицама оверен од стране председавајућег Комитета за финансије, који је и члан Сталног комитета одговоран за финансијска питања, генералног секретара и независног ревизора признате репутације.

Правило 29

Усвајањем буџета ауторизују се трошкови назначени у буџету. У оквиру граница укупног буџета, а уз одобрење Сталног комитета, кроз механизме које он може да установи, свако издавање из једне позиције у буџету може да се пренесе на било коју другу позицију.

Правило 30

Путни трошкови и трошкови исхране и смештаја делегација чланица Групе или било ког њеног помоћног органа неће ићи на терет фондова Групе.

Стални комитет**Правило 31**

Стални комитет ће за сваку календарску годину изабрати председавајућег, два потпредседника, као и председника и четири члана Комитета за финансије.

Правило 32

Стални комитет ће деловати у складу са правилником који установи Група, али та правила могу бити допуњена сопственим правилима Комитета, када за то има овлашћење Групе.

Правило 33

Стални комитет ће одржати најмање два редовна заседања у свакој календарској години, по правилу у седишту Групе. За одржавање заседања изван седишта, Група неће сносити никакве додатне трошкове преко износа потребног за одржавање заседања у седишту. По правилу, најмање једно заседање ће се одржати заједно са редовним генералним заседањем Групе, а једно ће се одржати у оној половини године у којој се не одржава редовно генерално заседање.

Правило 34

Стални комитет ће стално разматрати ситуацију везану за бакар и давати Групи препоруке које оцени као погодне. Извршаваће и друге задатке које му одреди Група. Поред тога, биће одговоран у одређеној мери за рад секретаријата на припремама буџета и осталих финансијских активности, сходно правилу 23. Стални комитет ће бити редовно обавештаван о свим финансијским трансакцијама у име Групе.

Остали комитети и тела**Правило 35**

Група може да оснује помоћне комитете или тела и да на једно или више њих пренесе било које од својих овлашћења, изузев оних која, сходно одредбама Статута, захтевају одлучивање двотрећинском већином присутних чланица. Без обзира на ово преношење овлашћења, Група може у било ком тренутку да разговара и одлучује о било ком питању које је евентуално пренето на неки од њених помоћних комитета или тела.

Правило 36

Функционери помоћних комитета или тела које установи Група бирају се сваке календарске године.

Правило 37

Помоћни комитети и тела без одлагања, а најмање једном годишње, извештавају Групу о свом раду и свим донетим одлукама.

Правило 38

Група може да опозове свако овлашћење које је пренала на неки од помоћних комитета или тела.

Секретаријат**Правило 39**

Група именује генералног секретара на одређени временски период од највише четири године, са могућношћу поновног именовања за још један мандат.

Правило 40

Група ће одредити услове именовања генералног секретара као и услове запошљавања персонала, а они ће садржавати одредбе које изричито забрањују сукоб интереса.

Правило 41

Генерални секретар ће именовати персонал сходно одлукама Групе. Број запослених ће одређивати Група. Персонал ће одговарати генералном секретару.

Правило 42

У извршавању својих обавеза, генерални секретар и остали персонал неће тражити, нити примати упутства од било које чланице или ма ког другог органа изван Групе. Они ће се уздржати од било какве активности која може негативно да се одрази на њихов положај међународних представника одговорних Групи. Свака чланица ће поштовати искључиво међународни карактер одговорности генералног секретара и осталог персонала и неће настојати да утиче на њих у извршавању њихових обавеза.

Спорови**Правило 43**

Спорови у вези с тумачењем и применом овог правилника биће упућени председавајућем Групе, како би о њима одлучила Група, у складу са правилом 12.

Амандмани**Правило 44**

Амандмани на Правилник се по правилу усвајају консензусом и без гласања. Уколико је гласање неопходно, захтеваће се да амандман буде сукцесивно усвојен од стране Сталног комитета и Групе, на генералном заседању, двотрећинском већином чланова Сталног комитета, односно Групе. Генерални секретар ће предложене амандмане проследити свим чланицама најмање шездесет дана пре почетка заседања. Гласови се могу доставити писменим путем.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

8.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МАДРИДСКОГ СПОРАЗУМА О СУЗБИЈАЊУ
ЛАЖНИХ И ПРЕВАРНИХ ОЗНАКА ПОРЕКЛА НА ПРОИЗВОДИМА**

Проглашава се Закон о потврђивању Мадридског споразума о сузбијању лажних и преварних ознака порекла на производима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 227
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ МАДРИДСКОГ СПОРАЗУМА О СУЗБИЈАЊУ ЛАЖНИХ И ПРЕВАРНИХ ОЗНАКА
ПОРЕКЛА НА ПРОИЗВОДИМА**

Члан 1.

Потврђује се Мадридски споразум о сузбијању лажних и преварних ознака порекла на производима, закључен 14. априла 1891. године, ревидиран у Вашингтону 2. јуна 1911. године, у Хагу 6. новембра 1925. године, у Лондону 2. јуна 1934. године и у Лисабону 31. октобра 1958. године, са Додатним актом из Штокхолма од 14. јула 1967. године.

Члан 2.

Текст Мадридског споразума о сузбијању лажних и преварних ознака порекла на производима, у оригиналу на француском језику и у преводу на српски језик, гласи:

**ARRANGEMENT DE MADRID CONCERNANT LA RÉPRESSION
DES INDICATIONS DE PROVENANCE FAUSSES OU
FALLACIEUSES SUR LES PRODUITS DU 14 AVRIL 1891**

I

Acte révisé à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, à
Londres le 2 juin 1934, et à Lisbonne le 31 octobre 1958

Article premier

1) Tout produit portant une indication fausse ou fallacieuse par laquelle un des pays auxquels s'applique le présent Arrangement, ou un lieu situé dans l'un d'entre eux, serait directement ou indirectement indiqué comme pays ou comme lieu d'origine, sera saisi à l'importation dans chacun desdits pays.

2) La saisie sera également effectuée dans le pays où l'indication fausse ou fallacieuse de provenance aura été apposée ou dans celui où aura été introduit le produit muni de cette indication fausse ou fallacieuse.

3) Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, cette saisie sera remplacée par la prohibition d'importation.

4) Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assure en pareil cas aux nationaux.

5) A défaut de sanctions spéciales assurant la répression des indications fausses ou fallacieuses de provenance, les sanctions prévues par les dispositions correspondantes des lois sur les marques ou les noms commerciaux seront applicables.

Article 2

1) La saisie aura lieu à la diligence de l'Administration des douanes, qui avertira immédiatement l'intéressé, personne physique ou morale, pour lui permettre de régulariser, s'il le désire, la saisie opérée conservatoirement; toutefois, le Ministère public ou toute autre autorité compétente pourra requérir la saisie, soit à la demande de la partie lésée, soit d'office; la procédure suivra alors son cours ordinaire.

2) Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Article 3

Les présentes dispositions ne font pas obstacle à ce que le vendeur indique son nom ou son adresse sur les produits provenant d'un pays différent de celui de la vente; mais, dans ce cas, l'adresse ou le nom doit être accompagné de l'indication précise, et en caractères apparents, du pays ou du lieu de fabrication ou de production, ou d'une autre indication suffisante pour éviter toute erreur sur l'origine véritable des marchandises.

Article 3bis

Les pays auxquels s'applique le présent Arrangement s'engagent également à prohiber l'emploi, relativement à la vente, à l'étalage ou l'offre des produits, de toutes indications ayant un caractère de publicité et susceptibles de tromper le public sur la provenance des produits, en les faisant figurer sur les enseignes, annonces, factures, cartes relatives aux vins, lettres ou papiers de commerce ou sur toute autre communication commerciale.

Article 4

Les tribunaux de chaque pays auront à décider quelles sont les appellations qui, à raison de leur caractère générique, échappent aux dispositions du présent Arrangement, les appellations régionales de provenance des produits vinicoles n'étant cependant pas comprises dans la réserve spécifiée par cet article.

Article 5

1) Les pays de l'Union pour la protection de la propriété industrielle qui n'ont pas pris part au présent Arrangement seront admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 6 de la Convention générale.

2) Les stipulations des articles 16bis et 17bis de la Convention générale s'appliquent au présent Arrangement.

Article 6

1) Le présent Acte sera ratifié et les instruments de ratification en seront déposés à Berne au plus tard le 1er mai 1963. Il entrera en vigueur, entre les pays au nom desquels il aura été ratifié, un mois après cette date. Toutefois, si auparavant il était ratifié au nom de six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par la Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les pays au nom desquels il serait ratifié ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

2) Les pays au nom desquels l'instrument de ratification n'aura pas été déposé dans le délai visé à l'alinéa précédent seront admis à l'adhésion, aux termes de l'article 16 de la Convention générale.

3) Le présent Acte remplacera, dans les rapports entre les pays auxquels il s'applique, l'Arrangement conclu à Madrid le 14 avril 1891 et les Actes de révision subséquents.

4) En ce qui concerne les pays auxquels le présent Acte ne s'applique pas, mais auxquels s'applique l'Arrangement de Madrid révisé à Londres en 1934, ce dernier restera en vigueur.

5) De même, en ce qui concerne les pays auxquels ne s'appliquent ni le présent Acte, ni l'Arrangement de Madrid révisé à Londres, ni l'Arrangement de Madrid révisé à La Haye, l'Arrangement de Madrid révisé à Washington en 1911 restera en vigueur.

II

ACTE ADDITIONNEL DE STOCKHOLM DU 14 JUILLET 1967

Article 1

[Transfert des fonctions de dépositaire en ce qui concerne l'Arrangement de Madrid]

Les instruments d'adhésion à l'Arrangement de Madrid concernant la répression des indications de provenance fausses ou fallacieuses sur les produits du 14 avril 1891 (ci-après dénommé „l'Arrangement de Madrid”), tel que révisé à Washington le 2 juin 1911, à La Haye le 6 novembre 1925, à Londres le 2 juin 1934 et à Lisbonne le 31 octobre 1958 (ci-après dénommé „l'Acte de Lisbonne”), seront déposés auprès du Directeur général de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (ci-après dénommé „le Directeur général”), qui notifiera ces dépôts aux pays parties à l'Arrangement.

Article 2

[Adaptation des références dans l'Arrangement de Madrid à certaines dispositions de la Convention de Paris]

La référence, dans les articles 5 et 6.2) de l'Acte de Lisbonne, aux articles 16, 16bis et 17bis de la Convention générale sera considérée comme

une référence aux dispositions de l'Acte de Stockholm de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle qui correspondent auxdits articles.

Article 3

[Signature et ratification de l'Acte additionnel et adhésion au même Acte]

1) Tout pays partie à l'Arrangement de Madrid peut signer le présent Acte additionnel et tout pays qui a ratifié l'Acte de Lisbonne ou y a adhéré peut ratifier le présent Acte additionnel ou y adhérer.

2) Les instruments de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

Article 4

[Acceptation automatique des articles 1 et 2 par les pays adhérant à l'Acte de Lisbonne]

Tout pays qui n'a pas ratifié l'Acte de Lisbonne ou n'y pas adhéré sera également lié par les articles 1 et 2 du présent Acte additionnel à compter de la date à laquelle son adhésion à l'Acte de Lisbonne entrera en vigueur, sous réserve, toutefois, que si, à ladite date, le présent Acte additionnel n'est pas encore entré en vigueur en application de l'article 5.1), ce pays sera alors lié par les articles 1 et 2 du présent Acte additionnel seulement à compter de la date d'entrée en vigueur du présent Acte additionnel.

Article 5

[Entrée en vigueur de l'Acte additionnel]

1) Le présent Acte additionnel entre en vigueur à la date à laquelle la Convention de Stockholm du 14 juillet 1967, instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle, sera entrée en vigueur, sous réserve, toutefois, que si, à cette date, au moins deux ratifications du présent Acte additionnel ou deux adhésions à celui-ci n'ont pas été déposées, le présent Acte additionnel entrera alors en vigueur à la date à laquelle deux ratifications du présent Acte additionnel ou deux adhésions à celui-ci auront été déposées.

2) A l'égard de tout pays qui dépose son instrument de ratification ou d'adhésion après la date à laquelle le présent Acte additionnel entre en vigueur en application de l'alinéa précédent, le présent Acte additionnel entre en vigueur trois mois après la date à laquelle sa ratification ou son adhésion a été notifiée par le Directeur général.

Article 6

[Signature, etc., de l'Acte additionnel]

1) Le présent Acte additionnel est signé en un exemplaire, en langue française, et déposé auprès du Gouvernement de la Suède.

2) Le présent Acte additionnel reste ouvert à la signature, à Stockholm, jusqu'à la date de son entrée en vigueur en application de l'article 5.1).

3) Le Directeur général transmet deux copies, certifiées conformes par le Gouvernement de la Suède, du texte signé du présent Acte additionnel aux Gouvernements de tous les pays parties à l'Arrangement de Madrid et, sur demande, au Gouvernement de tout autre pays.

4) Le Directeur général fait enregistrer le présent Acte additionnel auprès du Secrétariat des Nations Unies.

5) Le Directeur général notifie aux Gouvernements de tous les pays parties à l'Arrangement de Madrid les signatures, les dépôts d'instruments de ratification ou d'adhésion, l'entrée en vigueur et les autres notifications requises.

Article 7

[Clause transitoire]

Jusqu'à l'entrée en fonctions du premier Directeur général, les références, dans le présent Acte additionnel, au Directeur général sont considérées comme se rapportant au Directeur des Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété intellectuelle.

МАДРИДСКИ СПОРАЗУМ О СУЗБИЈАЊУ ЛАЖНИХ И ПРЕВАРНИХ ОЗНАКА ПОРЕКЛА НА ПРОИЗВОДИМА ОД 14. АПРИЛА 1891. ГОДИНЕ

I

Акт ревидиран у Вашингтону 2. јуна 1911. године, у Хагу 6. новембра 1925. године, у Лондону 2. јуна 1934. године и у Лисабону 31. октобра 1958. године.

Члан 1.

1) Сви производи који носе лажну или преварну ознаку којом се једна од земаља на које се овај Споразум примењује, или место које се у једној од њих налази, директно или индиректно означава као земља или место порекла, биће заплени при увозу у сваку од поменутих земаља.

2) Заплена ће такође бити извршена у земљи у којој је лажна или преварна ознака порекла стављена, или у коју су производи који носе лажну или преварну ознаку увезени.

3) Ако закони неке земље не дозвољавају заплону приликом увоза, таква заплена ће бити замењена забраном увоза.

4) Ако закони неке земље не дозвољавају нити заплону приликом увоза, нити забрану увоза, нити заплону унутар земље, до момента док се закони сходно не промене, те мере ће бити замењене тужбама и средствима које закони те земље обезбеђују у сличним случајевима својим држављанима.

5) У одсуству било каквих посебних санкција које осигуравају сузбијање лажних или преварних ознака порекла, примењиваће се санкције предвиђене одговарајућим одредбама закона који се односе на жигове или трговачка имена.

Члан 2.

1) Заплена се врши на тражење царинских органа који ће одмах обавестити заинтересовано физичко или правно лице да може, ако то жели, да предузме одговарајуће кораке у вези са запленом извршеном као мером заштите; међутим, јавни тужилац или свака друга надлежна власт може тражити заплону било на захтев повређене стране или по службеној дужности; поступак ће тада следи свој редован ток.

2) Власти неће бити обавезне да изврше заплону у случају транзита.

Члан 3.

Изложене одредбе не спречавају продавца да означи своје име или адресу на производима који долазе из различите земље од оне у којој се продаја одвија, али, у таквом случају, адреса или име морају да буду праћени тачном ознаком, уочљивим словима, земље или места израде или производње, или неком другом ознаком довољном да се избегне свака грешка о истинитом пореклу роба.

Члан 3 bis.

Земље на које се овај Споразум примењује такође се обавезују да забране употребу, у вези са продајом или излагањем или нуђењем на продају производа, свих ознака које имају карактер рекламе и способне су да обману јавност о пореклу производа, а појављују се на знацима, огласима, рачунима, винским листама, пословним писмима или папирима, или на свакој другој трговачкој кореспонденцији.

Члан 4.

Судови сваке земље одлучиће које ознаке, због свог генеричног карактера, не потпадају под одредбе овог Споразума, искључујући међутим, из резерве одређене овим чланом регионалне ознаке порекла производа од винове лозе.

Члан 5.

1) Земље Уније за заштиту индустријске својине које нису приступиле овом Споразуму могу, по свом захтеву, да му приступе, на начин прописан чланом 16. Опште конвенције.

2) Одредбе чланова 16bis и 17bis Опште конвенције примењују се на овај Споразум.

Члан 6.

1) Овај акт биће ратификован и инструменти ратификације депоновани у Берну најкасније до 1. маја 1963. године. Он ће ступити на снагу, међу земљама у чије име је ратификован, месец дана након тог датума. Међутим, ако је пре тог датума ратификован у име најмање шест земаља, ступиће на снагу, међу тим земљама, месец дана након што их је о депонувању шесте ратификације обавестила Влада Швајцарске Конфедерације, а за

земље у чије име је ратификован касније, месец дана након обавештења о свакој таквој ратификацији.

2) Земље у чије име инструменти ратификације нису депоновани у року предвиђеном у претходном ставу могу приступити под условима из члана 16. Опште конвенције.

3) Овај акт ће, у односима између земаља на које се примењује, заменити Споразум закључен у Мадриду 14. априла 1891. године и акте накнадних ревизија.

4) Што се тиче земаља на које се овај акт не примењује, већ на које се примењује Мадридски споразум ревидиран у Лондону 1934. године, тај последњи ће остати на снази.

5) На исти начин, што се тиче земаља на које се не примењује нити овај акт, нити Мадридски споразум ревидиран у Лондону, на снази ће остати Мадридски споразум ревидиран у Хагу 1925. године.

6) На исти начин, што се тиче земаља на које се не примењује нити овај акт, нити Мадридски споразум ревидиран у Лондону, нити Мадридски споразум ревидиран у Хагу, на снази ће остати Мадридски споразум ревидиран у Вашингтону 1911. године.

II

Додатни акт из Штокхолма од 14. јула 1967. године

Члан 1.

(Пренос функција депозитара које се односе на Мадридски споразум)

Инструменти приступања Мадридском споразуму о сузбијању лажних или преварних ознака порекла на производима од 14. априла 1891. године (у даљем тексту: „Мадридски споразум”), као што је ревидиран у Вашингтону 2. јуна 1911, у Хагу 6. новембра 1925, у Лондону 2. јуна 1934. и у Лисабону 31. октобра 1958. године (у даљем тексту: „Лисабонски акт”), биће депоновани код Генералног директора Светске организације за интелектуалну својину (у даљем тексту: „генерални директор”), који ће о тим депозитима обавестити земље стране Споразума.

Члан 2.

(Примена упућивања у Мадридском споразуму на одређене одредбе Париске конвенције)

Упућивање, у члановима 5. и 6.2) Лисабонског акта, на чланове 16, 16bis и 17bis Опште конвенције биће сматрано као упућивање на одредбе Штокхолмског акта Париске конвенције о заштити индустријске својине које одговарају поменутих члановима.

Члан 3.

(Потпис и ратификација Додатног акта и приступање истом акту)

1) Свака земља страна Мадридског споразума може да потпише овај додатни акт и свака земља која је ратификовала Лисабонски акт, или му је приступила, може да ратификује овај додатни акт, или да му приступи.

2) Инструменти ратификације или приступања депонују се код генералног директора.

Члан 4.

(Аутоматско прихватање чл. 1. и 2. од стране земаља које приступају Лисабонском акту)

Свака земља која није ратификовала или приступила Лисабонском акту биће такође обавезана чл. 1. и 2. овог додатног акта од датума када њено приступање Лисабонском акту ступи на снагу, са резервом, међутим, да ако поменутог датума овај додатни акт још не ступи на снагу сходно члану 5.1), тада ће таква земља бити обавезана чл. 1. и 2. овог додатног акта само рачунајући од датума ступања на снагу овог додатног акта сходно члану 5.1).

Члан 5.

(Ступање на снагу Додатног акта)

1) Овај додатни акт ступа на снагу оног датума када Штокхолмска конвенција од 14. јула 1967. године, којом се установљава Светска организација за интелектуалну својину, буде ступила на снагу, са резервом, међутим, да ако до тог датума најмање две ратификације или приступања овом додатном акту нису депонована, онда ће овај додатни акт ступити на снагу оног датума када буду депоноване две ратификације или приступања овом додатном акту.

2) У односу на сваку земљу која депонује свој инструмент ратификације или приступања након датума када је овај додатни акт ступио на снагу сходно претходном ставу, овај додатни акт ступа на снагу три месеца након датума када је генерални директор обавестио о њеној ратификацији или приступању.

Члан 6.

(Потпис, итд. Додатног акта)

1) Овај додатни акт потписан је у једном примерку, на француском језику, и депонован код Владе Шведске.

2) Овај додатни акт остаје отворен за потписивање, у Штокхолму, до датума његовог ступања на снагу сходно члану 5.1).

3) Генерални директор доставља два примерка потписаног текста овог додатног акта, оверена од стране Владе Шведске,

владама свих земаља страна Мадридског споразума и, на захтев, влади сваке друге земље.

4) Генерални директор ће регистровати овај додатни акт код Секретаријата Уједињених нација.

5) Генерални директор обавештава владе свих земаља страна Мадридског споразума о потписима, депоновању инструмената ратификације или приступања, ступању на снагу и другим потребним обавештењима.

Члан 7.

(Прелазна одредба)

Док први генерални директор не ступи на дужност, упућивања у овом додатном акту на генералног директора биће сматрана да се односе на директора Уједињеног међународног бироа за заштиту интелектуалне својине.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

9.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О УКИДАЊУ ВИЗА, СА ПРИЛОГОМ**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Белорусије о укидању виза, са Прилогом, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 228
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О УКИДАЊУ ВИЗА, СА ПРИЛОГОМ****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Белорусије о укидању виза, са Прилогом, потписан 4. марта 1999. године у Минску, у оригиналу на српском, белоруском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О УКИДАЊУ ВИЗА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Белорусије (у даљем тексту стране уговорнице), полазећи од принципа међународног права, традиционалних пријатељских односа између народа двеју држава, руководећи се жељом да даље унапређују сарадњу и пријатељске односе, настојећи да међусобно олакшају путовања држављана обе државе. договориле су се о следећем:

Члан 1.

У смислу овог споразума израз „држављани држава страна уговорница” означава сва лица која поседују држављанство Савезне Републике Југославије или Републике Белорусије у складу са прописима држава страна уговорница.

Држављани држава страна уговорница, имаоци важећих путних исправа набројаних у прилогу овог споразума, на територију државе друге стране уговорнице могу без виза улазити и излазити на свим граничним прелазима отвореним за међународни саобраћај и на њеној територији боравити до 30 дана од дана преласка границе.

Држављани државе једне стране уговорнице који намеравају да на територији државе друге стране уговорнице бораве дуже од

30 дана, дужни су да од надлежних органа те стране уговорнице прибаве одобрење за боравак.

Члан 2.

Држављани државе једне стране уговорнице – имаоци важећих дипломатских или службених пасоша који су чланови дипломатско-конзуларних представништва државе једне стране уговорнице на територији државе друге стране уговорнице, или службеници стране уговорнице у међународним организацијама, које имају седиште на територији држава страна уговорница, могу без виза улазити, излазити и боравити на територији те државе, за време трајања њихове мисије.

Чланови породица који живе у заједничком домаћинству са лицима наведеним у ставу један овог члана, који су имаоци важећих дипломатских или службених пасоша могу без виза улазити, излазити и боравити на територији државе друге стране уговорнице.

Свака страна уговорница ће унапред другој страни уговорници дипломатским путем најавити и први долазак лица из става један овог члана у року од 15 дана.

Члан 3.

Држављани државе једне стране уговорнице који намеравају да се стално настане, запосле или школују на територији државе друге стране уговорнице дужни су да прибаве визу у дипломатско-конзуларном представништву те стручне уговорнице.

Члан 4.

За поступак издавања виза и регулисања боравка неће се наплаћивати такса.

Члан 5.

Држављани државе једне стране уговорнице су дужни да се за време боравка на територији државе друге стране уговорнице придржавају закона и прописа те стране уговорнице.

Члан 6.

Свака страна уговорница задржава право да ускрати улазак или откаже боравак на својој територији држављанима друге стране уговорнице које сматра непожељним.

Члан 7.

Држављани државе једне стране уговорнице који остану без важеће путне исправе на територији друге стране уговорнице могу изаћи са њене територије са путном исправом издатом од стране дипломатско-конзуларног представништва своје државе и излазном визом стране уговорнице из које одлазе.

Члан 8.

Стране уговорнице ће најкасније тридесет дана пре ступања на снагу овог споразума дипломатским путем разменити узорке важећих путних исправа.

У случају да једна од страна уговорница измени важеће или уведе нове врсте путних исправа, она ће о томе дипломатским путем обавестити другу страну уговорницу и доставити узорке тих путних исправа најкасније тидесет дана пре почетка њихове употребе.

Члан 9.

Свака страна уговорница може у интересу безбедности, заштите јавног поретка или заштите здравља привремено обуставити, у потпуности или делимично, примену одредаба овог споразума.

У овом случају, обавештење о привременој обустави примене, као и престанку те обуставе, доставља се другој страни уговорници, без одлагања, дипломатским путем.

Члан 10.

Свака страна уговорница може отказати овај споразум, о чему обавештава другу страну уговорницу писмено, дипломатским путем. У том случају овај споразум престаје да важи по истеку 90 дана од дана када друга страна уговорница прими обавештење о отказу.

Члан 11.

Даном ступања на снагу овог споразума, између страна уговорница престаје да важи Споразум између Савезног извршног већа Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Савеза Совјетских Социјалистичких Република о узајамним путовањима грађана, потписан 31. октобра 1989. године у Москви.

Члан 12.

Овај споразум се закључује на неодређено време и ступа на снагу 30 дана од дана пријема последњег писменог обавештења једне од страна уговорница да су испуњени услови одређени националним законодавством за његово ступање на снагу.

Сачињено у Минску, 4. марта 1999. године у по два оригинална примерка, сваки на српском, белоруском и руском језику, при чему сви текстови имају подједнаку важност.

За Савезну владу
Савезне Републике Југославије
Живадин Јовановић, с. р.

За Владу
Републике Белорусије
Урал Латипов, с. р.

Прилог

уз Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Белорусије о укидању виза

Путне исправе за држављане Савезне Републике Југославије:

- пасош;
- заједнички пасош;
- путни лист;
- дипломатски пасош;
- службени пасош;
- поморска књижица;
- бродарска књижица;
- пасош СФР Југославије;
- дипломатски пасош СФР Југославије;
- службени пасош СФР Југославије;
- поморска књижица СФР Југославије;
- бродарска књижица СФР Југославије.

Путне исправе за држављане Републике Белорусије:

- дипломатски пасош;
- службени пасош;
- пасош држављанина Републике Белорусије;
- пасош СССР-а са уписаном чињеницом држављанства Републике Белорусије;
- путни лист;
- национална исправа морнара Републике Белорусије.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

10.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЕЛИКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ НАРОДНЕ ЛИБИЈСКЕ АРАПСКЕ ЏАМАХИРИЈЕ О ЗДРАВСТВЕНОЈ САРАДЊИ**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Арапске Џамахирије о здравственој сарадњи, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 229
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЕЛИКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ НАРОДНЕ ЛИБИЈСКЕ АРАПСКЕ ЏАМАХИРИЈЕ О ЗДРАВСТВЕНОЈ САРАДЊИ****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Арапске Џамахирије о здравственој сарадњи, потписан у Триполију 25. априла 1999. године у оригиналу на српском и арапском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЕЛИКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ НАРОДНЕ ЛИБИЈСКЕ АРАПСКЕ ЏАМАХИРИЈЕ О ЗДРАВСТВЕНОЈ САРАДЊИ**

Полазећи од настојања за унапређивање односа пријатељства и сарадње у области здравства, Савезна Република Југославија и Велика Социјалистичка Народна Либијска Арапска Џамахирија, изражавајући жељу за ангажовањем медицинског и помоћног медицинског особља за рад у болницама и здравственим установама у Великој Социјалистичкој Народној Либијској Џамахирији, споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Југословенско медицинско и помоћно медицинско особље ангажује се преко Савезног министарства за рад, здравство и социјалну политику Савезне Републике Југославије (у даљем тексту: Савезно министарство) за рад код Секретаријата Генералног народног комитета за здравље и социјално осигурање (у даљем тексту: Секретаријат за здравље и социјално осигурање), а на основу уговора о ангажовању страних службеника сачињеног у складу са Правилником о ангажовању службеника по уговору за медицинско и помоћно медицинско особље (у даљем тексту: Уговор о ангажовању).

Члан 2.

Секретаријат за здравље и социјално осигурање доставља Савезном министарству списак потреба за медицинским и помоћним медицинским особљем. Савезно министарство предлаже медицинско и помоћно медицинско особље за које важе услови о ангажовању предвиђени Уговором о ангажовању. Ово медицинско и помоћно медицинско особље биће појединачно интервјуисано од стране комисије коју упућује Секретаријат за здравље и социјално осигурање, а које од исте добија понуде за рад. По доласку у Велику Социјалистичку Народну Либијску Арапску Џамахирију (у даљем тексту: Велика Џамахирија), медицинско и помоћно медицинско особље потписује индивидуалне уговоре о ангажовању који садрже радне услове исте са условима из понуде за рад.

Члан 3.

Савезно министарство преко савезне организације надлежне за тржиште рада припрема за сваког медицинског и помоћног медицинског радника досије који садржи следећа документа:

- 1) стручну спрему
- 2) потврду о радном искуству
- 3) потврду о здравственој способности и да лице не болује од заразних болести (сида)
- 4) биографију
- 5) потврду о породичном стању
- 6) потврду о некажњавању, с тим да ова документа буду прописно оверена од надлежних органа.

Члан 4.

Медицинско и помоћно медицинско особље из Савезне Републике Југославије ради у Великој Џамахирији на основу једно-годишњих уговора о ангажовању који се могу обновити, са недељним радним временом које у просеку износи 48 часова, с тим да им се месечно исплаћује надокнада за прековремени рад.

Члан 5.

Секретаријат за здравље и социјално осигурање исплаћује медицинском и помоћном медицинском особљу плате на крају сваког месеца према табели која је саставни део овог споразума. Ове плате подлежу порезима предвиђеним важећим законима у Великој Џамахирији с тим да поступак отварања рачуна и трансфера месечних уплата у конвертибилној валути за оне раднике који се први пут ангажују буде окончан највише за два месеца од датума доласка у Велику Џамахирију.

Члан 6.

Секретаријат за здравље и социјално осигурање се обавезује да обезбеди одговарајући стан пре доласка у Велику Џамахирију, медицинском и помоћном медицинском особљу, са којим се закључује Уговор о ангажовању.

Члан 7.

Медицински и помоћни медицински радник, његов брачни друг и деца млађа од 18 година, која са њим бораве имају право лечења у болницама и амбулантама у Великој Џамахирији за све време његовог рада у административним јединицама, према важећим правилницима и прописима.

Члан 8.

Медицински и помоћни медицински радник за време рада у здравственим установама у Великој Џамахирији има право на плаћени годишњи одмор у целини у трајању од 36 дана, ако ради у органу или организацији у којој се не користи периодични одмор. Медицински и помоћни медицински радник има такође право на одмор за време државних празника Велике Џамахирије, а што се тиче редовних одмора и боловања важе одредбе Уговора о ангажовању.

Члан 9.

Секретаријат за здравље и социјално осигурање сноси путне трошкове приликом првог ангажовања за медицинског и помоћног медицинског радника, његовог брачног друга и децу млађу од 18 година, кога предложи Савезно министарство од Савезне Републике Југославије до Велике Џамахирије, као и по завршетку рада од Велике Џамахирије до Савезне Републике Југославије, а такође и приликом коришћења одобреног

годишњег одмора једанпут сваке две године, сагласно Уговору о ангажовању.

Члан 10.

Медицинско и помоћно медицинско особље дужно је да се приликом вршења послова у Великој Џамахирији придржава важећих либијских закона, а посебно закона који регулишу медицинску професију као и да поштује обичаје и традиције либијског арапског народа, а либијска страна ће поштовати обичаје и традиције југословенског медицинског и помоћног медицинског особља.

Члан 11.

Високо специјализовано медицинско особље се може ангажовати на основу посебних радних уговора у складу са чланом 7. Правилника о ангажовању службеника по основу уговора за медицинско и помоћно медицинско особље.

Члан 12.

Секретаријат за здравље и социјално осигурање се обавезује да обавести дипломатско и конзуларно представништво Савезне Републике Југославије о свакој законској мери која би била предузета против било ког медицинског и помоћног медицинског радника.

Члан 13.

Приложени Уговор о ангажовању је саставни део овог споразума.

Члан 14.

Овај споразум важи пет година и аутоматски се обнавља на исти период све док једна страна не обавести другу о жељи за његовом променом или отказивањем, шест месеци пре истека рока на који је закључен. Уговори о ангажовању закључени на основу овог споразума остају на снази до истека рока на који су закључени.

Члан 15.

Овај споразум ступа на снагу на дан размене ратификационих инструмената према важећој законској процедури у обе земље. Овај споразум је сачињен у Триполију, дана 25. априла 1999. године у два оригинална примерка од којих је један на српском а други на арапском језику и оба су подједнако веродостојна.

За Савезну Републику
Југославију

За Велику Социјалистичку
Народну Либијску Арапску
Џамахирију

Прим. др **Миодраг Ковач** с.р. Проф. др **Хатеуш Фарац Хатеуш** с.р.
савезни министар секретар Генералног народног
за рад, здравство и комитета за здравство и
социјалну политику социјалну политику

Прилог 1.

ТАБЕЛА

Радно место	Платни разред (школска спрема)	Максимални загарантовани лични доходак	Максимални коэффициент личног дохотка	Износ годишњег повећања	Обрачунати про- центи додатка за становане на минимални гарантовани лични доходак
Медицински консултант	Тринаести	9039	11226	243	20%
Шеф лекарског особља (специјалиста)	Дванаести	7290	9477	243	20%
Заменик шефа лекарског особља (специјалиста)	Једанаести	6123	8310	243	20%
Главни лекар	Десети	5080	6898	202	20%
Други лекар	Девети	4414	5773	151	25%
Стоматолог	Осми	3750	4659	101	25%
Фармацеут	Осми	3750	4659	101	25%
Главна сестра	Осми	3750	4659	101	25%
Главни медицински техничар	Седми	3669	4578	101	25%
Заменик главног медицинског техничара	Шести	2963	3872	101	30%
Трећи медицински техничар	Пети	2258	3167	101	30%
Четврти медицински техничар	Четврти	1975	2704	81	30%

Прилог 2.**УГОВОР О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНИХ СЛУЖБЕНИКА
НА ОСНОВУ ПРАВИЛНИКА О ЗАПОШЉАВАЊУ
СЛУЖБЕНИКА ПО УГОВОРУ ЗА МЕДИЦИНСКО И
ПОМОЋНО МЕДИЦИНСКО ОСОБЉЕ**

Секретаријат/организација/установа/служба/општина _____

(у даљем тексту: Послодавац)

Дана _____ месеца _____ године 13 _____ од Пророкове смрти
односно године 19 _____ н.е.

закључен је појединачан уговор о запошљавању између

као прве стране и

Пуно име _____ Презиме _____ Држављанство _____
Датум рођења _____ Стручна спрема и датум стицања спреме _____ Број Путне исправе, документа или личне карте и од кога је издата _____

(у даљем тексту: Запослени) као друге стране, споразумели су се уз пуни пристанак и сагласност о следећем:

Члан 1.**Врста и трајање уговора**

Две стране су се споразумеле да ће Запослени радити код Послодавца за период од _____ почев од дана _____ месеца _____ године 13 _____ од Пророкове смрти што одговара: дан _____ месец _____ и _____ године, на радном месту _____, са платним разредом _____ или на било ком другом сличном или вишем радном месту односно разреду према захтеву Послодавца и у зависности од стручне спреме или искуства у струци Запосленог у оквиру радног места и сагласно одредбама Закона о цивилној служби и на њему заснованим правилницима.

Члан 2.**Основна плата**

а) Послодавац исплаћује основну плату у износу од _____ Л.Д. динара годишње.

б) Запослени има право на плату од дана доласка у земљу под условом да се јави Послодавцу у року од два дана по одласку, а ако закасни стиче право на плату тек од ступања на посао.

ц) Реч „плата” која је наведена у овом уговору означава годишњу основну плату подељену на 12 делова од којих се сваки исплаћује крајем месеца на основу одговарајућих важећих прописа и не обухвата повишице, награде или друге финансијске погодности које су овим уговором предвиђене.

д) редовни радни часови утврђују се (четрдесетосам) радних часова недељно.

Члан 3.**Годишње повишице**

а) Запосленом се даје годишња повишица предвиђена за одређени платни разред који се одређује након истека периода од годину дана од ступања на посао, затим по истеку сваке године од дана када је добио претходну периодичну повишицу, с тим да његова плата не прелази највећу плату у оквиру платног разреда.

Надлежни секретар доноси одлуку о давању повишице по препоруци Комисије за питања Запослених у Секретаријату ако се утврди да је Запослени стручно обављао свој посао сагласно одредбама закона.

б) Запослени се може унапредити у виши разред на начин који је предвиђен Правилником о запошљавању радника по уговору за медицинско и помоћно медицинско особље и Законом о цивилној служби. Не може се у исто време добити повишица и повећање плате по основу унапређења у виши разред. У случају унапређења стиче се право на нову плату са првим наредним месецом. У случају да дође до унапређења првог дана у месецу, стиче право на ово повећање од тога дана.

Члан 4.**Додатак за стан**

Према Правилнику о становању службеника, Послодавац исплаћује Запосленом од дана када стекне право на плату, месечни додатак за стан који се обрачунава у проценту од _____ од пуног утврђеног платног разреда и то на следећи начин:

а) Ако је ожењен и у пратњи супруге, ако је удовац или разведен и ако било ко од њих двоје има једно или више малолетне деце мање од 18 годинна која с њим живе и које он стварно издржава стиче право на наведени проценат у целости.

б) Ако је ожењен, а супруга га не прати у место у коме ради или ако је удовац или разведен, а једно од њих двоје има децу која не живе са њима у Великој Арапској Либијској Народној Социјалистичкој Џамахирији (у даљем тексту: Велика Џамахирија) или ако је неожењен, наведена повишица се смањује на половину и то на минимални износ од 50 динара месечно.

ц) Додатак за стан се исплаћује у целости од првог у месецу који следи пошто се Запосленом придружи супруга ради боравка и настањивања, а у случају да се Запослени ожени у време важења уговора који је с њим закључен приликом постављења има право на пуни износ повишице за стан почев од следећег месеца пошто се супруга Запосленог њему придружи у Великој Џамахирији без чекања датума за обављање уговора.

д) Додатак за стан се смањује на половину уколико цела породица запосленог отпутује у своју или било коју другу земљу ван Велике Џамахирије на више од два месеца. Ово смањење важи само ако одсуство траје више од два месеца и уколико надлежни секретар не одлучи да се Запосленом из оправданих разлога додели додатак за стан у целости.

е) Запосленом се не исплаћује овај додатак ако је тако договорено. Додатак се умањује за 50% (педесет одсто) ако двоје Запослених користе исти стан, и на 25% (двадесет пет одсто) ако исти стан користе више од двоје Запослених.

ф) У случају да није могуће обезбедити стан Запосленом, послодавац може њему и члановима његове породице, ако се он са тим сложи, да резервише смештај у одговарајућем хотелу док му не обезбеди стан. У том случају Запослени нема право на додатак за стан и покућство, а Послодавац сноси 60% трошкова смештаја и исхране у хотелу.

Члан 5.**Покућство**

Запосленом се исплаћује када ступи на посао приликом првог постављења у Великој Џамахирији једнократна накнада за покућство за време његовог службовања. Ова накнада се обрачунава на следећи начин:

а) Ако је ожењен и у пратњи породице или једног члана породице има право на ову накнаду у износу двомесечне плате која се обрачунава на основу првог износа утврђеног платног разреда који му је одређен приликом постављења.

б) Ако је ожењен и не прати га ни један члан породице или ако је неожењен, удовац или разведен има право на половину наведене накнаде, а друга половина му припада уколико му се придружи породица или један члан породице ради боравка и настањивања заједно са њим у Великој Џамахирији у року од шест месеци од дана ступања на посао. Боравак се сматра сталним уколико траје шест или више месеци. Запослени губи право на половину наведене накнаде по истеку наведеног периода ако у том периоду није пријавио Послодавцу долазак чланова своје породице.

ц) Запослени нема право на накнаду за покућство ако му Послодавац опреми стан. У том случају покућство је у власништву Послодавца.

д) Запослени је обавезан да врати одређен проценат износа који му је исплаћен на име накнаде за покућство према преосталом времену до истека периода на који је овај уговор закључен, а Запослени раскине овај уговор пре утврђеног рока.

е) Ако у једној породици има више запослених по уговору, додатак за стан или накнада за покућство дају се само глави породице ако чланови живе са њим заједно у једном стану без обзира на датум закључења уговора са сваким од њих. У овом случају исплаћује се највиша повишица, односно накнада.

Члан 6.**Повишице за удаљене крајеве**

а) Запосленом се исплаћује месечна повишица за рад у _____ као удаљена област. Повишица се обрачунава у висини од _____% (.....одсто) од најмањег износа кој је утврђен за разред који му је одређен.

б) Запосленом се исплаћује паушални износ од _____ Л.Д. _____ годишње на име трошкова школовања деце која га прате, а нису старији од 12 година под условом да су деца због овог стања прекинула школовање у области која је удаљена више од осамдесет километара од места у коме Запослени ради.

Члан 7.

Време трајања пробног рада

а) Запослени је на пробном раду у периоду од шест месеци који се не може обновити, а рачуна се од дана ступања на посао на место које му одреди Послодавац.

б) Сматра се да је Запослени успешно завршио пробни рад ако га Послодавац не обавести пре истека периода пробног рада да га неће више ангажовати.

ц) У току пробног рада, једна од уговорних страна може да откаже овај уговор ако пошаље другој страни писмено обавештење о томе, узимајући у обзир следеће:

1. Ако Послодавац откаже овај уговор, Запослени има право на једномесечну плату од дана обавештења о томе или од дана завршетка пробног рада, односно од дана који је најближи, уз право на трошкове повратка као и повратка његове породице.

2. У случају да Запослени откаже уговор у наведеном периоду има право да плату од последњег дана активног рада и право само на трошкове свог повратка.

3. У свим случајевима када долази до прекида посла у току пробног рада, Запослени нема право ни на какве награде или накнаде за одмор по основу рада.

Члан 8.

Обнављање уговора

а) Сходно одредбама Закона и Правилника овај уговор се може обновити ако то захтева посао и то писменим обавештењем једне од уговорних страна најмање месец дана пре истека важности уговора.

б) Ако се друга страна писмено сагласи да се уговор обнови, сматра се да је обновљен за оно време за које је надлежни орган донео одлуку. Две стране потврђују обнављање важности уговора на образцу састављеном за ту сврху и време обновљеног уговора се рачуна од дана након истека важности овог уговора.

ц) Ако две стране не доставе једна другој било какво обавештење или је једна страна обавестила, а друга страна није прихватила, овај уговор се аутоматски сматра окончаним по истеку његове важности.

д) Ако се од Запосленог писменим путем тражи да настави да ради не више од три месеца, а он на то пристане и ако посао то захтева, ово време се сматра продужењем уговора уз исте услове.

Члан 9.

Годишњи одмор и одобрена одсуства

Запослени има право по основу рада у Великој Цамахирији за плаћени годишњи одмор у целости. Овај одмор се обрачунава на следећи начин:

а) Ако ради код Послодавца који не дозвољава коришћење периодичног одмора, Запослени има право на одмор од 36 дана годишње, и на то по три дана за сваки месец ефективног рада. Део месеца од 16 и више дана се сматра целим месецом, а време мање од овог не улази у годишњи одмор.

б) Ако ради код Послодавца код кога се користи периодични одмор, дани овог одмора сматрају се годишњим одмором који је дат Запосленом чак иако га није тражио, јер у то време није радио.

ц) Одмор који се даје службенику не може да траје дуже од три месеца одједном.

д) У случају потребе Запосленом се може дати редован одмор пре истека једне године с тим да одмор који се даје не може да траје дуже од 15 дана и ово се време одбија од редовног годишњег одмора на који има право.

е) Запосленом се не може дати годишњи одмор последња три месеца важења овог уговора ако се не постигне сагласност о обнављању истог. У свим случајевима у редован годишњи одмор се рачунају и петак, дани празника и други нерадни дани у току коришћења одмора.

ф) По истеку овог уговора, Запослени има право на накнаду за дане годишњег одмора који није искористио. Ова накнада се обрачунава искључиво по основу основне плате и то ако није изгубио право на ову накнаду по основу овог уговора.

г) Када је то неопходно, уз сагласност надлежног секретара или лица које има његова овлашћења, Запослени може добити посебан неплаћени одмор уз припадајуће повишице, накнаде и друге финансијске погодности и то у трајању не више од 15 дана. Овај одмор ни у чему не утиче на одморе који припадају Запосленом и може се одобрити само једном годишње.

х) У случајевима када то услови рада дозвољавају може се Запосленом, ако је Муслиман, одобрити посебан плаћени одмор ради одласка на хаџилук у трајању од тридесет дана ако је на раду

у Великој Цамахирији провео најмање пет година. Овај одмор се одобрава само једанпут у току службовања и у њему се рачунају и петак, дани празника нерадни дани који падају у то време.

Члан 10.

Боловања

а) Запослени има право на боловање непрекидно или са прекидима у трајању од највише два месеца уз пуну плату за сваку годину проведену на раду. Ако болест траје дуже, Запослени се упућује на надлежну лекарску комисију која одређује боловање које не може бити дуже од још два месеца.

б) Под боловањем се сматра одсуство са посла или прекид у обављању радних дужности због наметнуте ситуације.

ц) Боловање се даје на основу потврде надлежног лекарског органа. Право на боловање из тачке а) овог члана губи се по истеку једне године.

д) Ако дође до обољења или повреде Запосленог на раду или услед рада, стиче право на пуни износ своје плате за време одсуства до 12 месеци или за преостало време важења уговора о запошљавању, односно за краћи период, а на основу одлуке послодавца према резултатима поднетих медицинских и других извештаја с тим у вези. Боловање се рачуна од дана када је дошло до повреде или обољења под условом да Запослени буде на располагању Послодавцу ради контроле или увида у документа о боловању која му је издао за време боловања. У боловање се рачуна и петак, дани празника и други нерадни дани који у то време падају.

е) Послодавац има право да откаже овај уговор пошто Запосленог писмено на то упозори и даје му рок од месец дана уз плату, ако је искористио боловања на која има право а не може да приступи послу или у случају да се врати на посао а није у стању да га редовно обавља или ако је медицинска комисија закључила да се не може излечити. При томе његова права по основу завршетка службе нису погођена.

ф) Не сматра се одмором боловање које се даје Запосленом у току или после редовног одмора који проводи у иностранству и оно се одбија од дана његовог годишњег одмора, а ако нема таквих дана, време одсуствовања ће се сматрати неплаћеним одмором, с тим да ни у ком случају не траје дуже од месец дана. У противном Послодавац предузима мере које су предвиђене за прекид овог уговора. Услов за примену под ц) и е) састоји се у томе да службеник није корисник социјалног осигурања.

Члан 11.

Медицинско лечење

а) Запослени, његова супруга и деца испод 18 година која с њим живе имају право на медицинско лечење у болницама и диспансерима у Великој Цамахирији за све време свог рада на основу важећих прописа и правилника.

б) Запослени се може послати у иностранство на лечење о трошку друштва ако је до обољења или повреде дошло на раду или у вези са радом, и то по препоруци установе у којој се лежи у земљи и уз сагласност надлежне медицинске комисије која одређује установу у којој ће се лечити.

ц) Ако дође до обољења или повреде Запосленог на службеном путу ван земље има право на лечење према мерама које предузме дипломатска мисија Велике Цамахирије у земљи у коју је послат и према условима предвиђеним Правилником о медицинском лечењу у иностранству за овакве случајеве који се односе на службенике уопште.

Члан 12.

Накнада за случај повреде или смрти

а) Сагласно одредбама Закона о социјалном осигурању и одговарајућих важећих правилника, у случају смрти Запосленог који је по овом уговору ангажован или у случају потпуне инвалидности услед чега је неспособан за рад, а до смрти или повреде је дошло услед вршења послова и ратних задатака, њему или његовим наследницима исплаћује се накнада која се процењује на основу његове основне плате у тренутку смрти или повреде у трајању од три године, с тим да та накнада не буде већа од десет хиљада либијских динара. Исплата накнаде врши се одједном.

б) Ако је инвалидност делимична и трајна, њему се исплаћује накнада према степену инвалидности и зависно од основне плате коју је примао у тренутку повреде, у трајању од три године с тим да та накнада не буде већа од 10 хиљада либијских динара, без обзира да ли ће Запослени наставити са радом или не. Узрок смрти, односно инвалидности и њен степен одређују се одлуком надлежне лекарске комисије чија је одлука коначна.

ц) Услов за исплату наведене накнаде садржан је под а) и б) овог члана, осим у случају да је до повреде дошло услед неодговорности понашања Запосленог или пак његове немарности.

д) Поред накнаде наведене под а) и б) овог члана, Запослени или његови наследници имају право да наплате своја друга потраживања на име плате или награде или пак на име накнаде за припадајуће одморе и путне трошкове на терет Послодавца, а у оквирима утврђеним овим уговором.

е) Послодавац се обавезује да припреми и пренесе посмртне остатке Запосленог и чланова његове породице и обавезује се да сноси трошкове за њихов пренос у земљу одакле је постављен или у било коју другу земљу, односно у ону која је ближа, када то писмено затражи брачни друг или једно од његове пунолетне деце или један од родитеља уколико не постоје медицински или законски разлози који би захтевали одлагање или забрану преноса. Ако је умрли нежењен и нема ближу родбину у Великој Џамахирији, обавештава се конзуларно одељење дипломатског представништва његове земље. Услов за примену одредбе под а) овог члана јесте да Запослени није корисник социјалног осигурања.

Члан 13.

Обавезе запосленог и забране које се на њега односе

а) Што се тиче дужности запослених и забрана које се на њега односе, примењују се одредбе Закона о цивилној служби и други закони, прописи и правилници који важе за запослене код послодавца. Он је дужан да се нарочито придржава следећих обавеза:

1. Да улаже максималне напоре у обучавању либијских кадрова који с њим раде или су под његовим надзором.

2. Да обавести Послодавца код кога је запослен о сваком члану његове породице који ступа у било какав посао и код било ког Послодавца и о томе обавести Секретаријат за цивилну службу.

б) Запослени не може да обавља друге послове ван редовног радног времена у организацији који не припада осим уз сагласност свог послодавца и на захтев организације која жели да га ангажује.

Члан 14.

Дисциплинске казне

Сваки запослени који не испуњава обавезе које су предвиђене законом о цивилној служби и овим уговором или се огреши о радну обавезу на свом радном месту или се понаша на начин којим крњи углед професије кажњава се дисциплинским законом прописаним казнама за лица са истим радним задацима и истог платног разреда. Казна се запосленим може изрећи тек по завршеној истрази против њега и то у писменој форми и по саслушању његових изјава и одбране. Одлука о изрицању казне се мора образложити с тим да се при свему овоме не дира право Послодавца да против запосленог подигне грађанску или кривичну тужбу, ако то буде потребно.

Члан 15.

Право послодавца да откаже уговор

Послодавац може у свако време када то жели, да откаже овај уговор из разлога који нису наведени у другим члановима овог уговора и након што запосленим упути писмено упозорење у року од два месеца или за преостали период важења овог уговора ако је тај период мањи од два месеца. У том случају запослени има право на своју плату док траје упозорење или за преостало време уговора односно за време које је краће.

Запослени који према овом члану заврши уговор или има право и на накнаду у висини од 15% (петнаест посто) од његове плате за преостало време уговора по истеку рока упозорења поред других права наведених у овом уговору по основу завршетка службе ако је преостало време овог уговора у тренутку завршетка службе дуже од годину дана.

Члан 16.

Отказивање уговора од стране запосленог

а) Запослени може да по завршетку пробног рада у свако време тражи раскид овог уговора и поднесе оставку на своје радно место под условом да Послодавац о томе обавести у писменој форми преко старешине радне организације којој припада у року од најмање три месеца од дана предаје обавештења. Ако Послодавац прихвати оставку или ако рок за обавештење истекне запосленим престаје служба на дан када је обавештен да му је оставка прихваћена или по истеку рока за обавештење. При

томе се не дира у његова права предвиђена овим уговором по основу завршетка службе.

б) Ако запослени прекине службу без пристанка послодавца или ако му о томе не упути обавештење наведено у овом члану или је обавештење о томе упутство, престао је да ради а да није добио сагласност Послодавца, губи право на свако потраживање код Послодавца на име плате, награде, одмора, накнаде и повратка о његовом трошку у земљу одакле је изабран. Ова права запослени губи за све време проведено у служби било да се ради о основном или обновљеном уговору.

Члан 17.

Удаљавање запосленог

Послодавац има право да удаљи запосленог с посла у свако време без упућивања упозорења у следећим случајевима:

а) ако је кривично осуђен;

б) ако је осуђиван због кривичног дела против држава или кривичног дела којим се наноси штета њеном ентитету или унутрашњој безбедности или је осуђен због кривичног дела које је починио против јавне управе или против вере и признатих верских обреда или због лажног сведочења, фалсификовања, превара, лажног представљања другог лица или јавне функције, провере мита, несавесности или било ког другог злочина против части;

ц) ако прекрши своје службене дужности и тиме нанесе тешку повреду интегритету државе или ако је његово понашање крајње не примерено како у делокругу редовног рада и ван њега.

У овим случајевима запослени губи право на накнаду за свој рад, накнаду за одмор који му припада и надокнаду која је предвиђена чланом 15. овог уговора.

Члан 18.

Награда за завршетак службе

а) Ако се придржава одредбама члана 16. овог уговора запослени има право, када заврши службу из било којих разлога осим оних наведених у чл. 7 и 16. овог уговора на награду у висини једномесечне плате за сваку годину активне службе све до пет година службе и награду у висини двомесечне плате за сваку следећу годину. Награда се обрачунава на основу последње плате која припада запосленом на основу члана 34 Правилника о запошљавању медицинског и помоћног медицинског особља придржавајући се при томе одредаба овог уговора.

б) На захтев запосленог могу се извршити његова потраживања за прве четири године чак и ако настави службу. У том случају склапање уговора за време дуже од прве четири године сматра се новим уговарањем ради обрачунавања награде која се додељује на основу овог члана. Код примене овог члана услов је да запослени по овом уговору није корисник државног социјалног осигурања.

Члан 19.

Путовања службеника и чланова његове породице и транспорт пртљага

а) Уз придржавање других одредаба овог уговора запослени, његов брачни друг и деца млађа од 18 година – само до троје деце – имају право да путују авионом о трошку Послодавца, резервацијом места у сопственом аранжману Послодавца с тим да то буду места у туристичкој класи авиона, најкраћим могућим путем и уз најмање трошкове од земље одакле је постављен или било које друге земље коју запослени тражи ако су путни трошкови мањи до Велике Џамахирије или у обрнутом правцу, а у следећим случајевима:

1. Од места где је запослени изабран до места његовог службовања у Великој Џамахирији приликом првог постављења као и по завршетку службе под условом да уговор са запосленим није закључен у Великој Џамахирији. У овом случају не обезбеђују се путне карте запосленим нити пак било ком члану његове породице који се налазе у Великој Џамахирији.

2. Од места где се налази у служби у Великој Џамахирији до места где је изабран или до било које друге земље и повратак, са тог места, односно земље уз путне трошкове који су мањи ради коришћења одмора који му је одобрен за сваке две године службе, а што се тиче запосленог који држи наставу, Послодавац сноси трошкове први пут за школски распуст након 20 месеци проведених у служби од тренутка када је постављен. Путне карте на које чланови његове породице имају право на основу овог уговора могу се купити ако интерес посла не захтева одлагање коришћења одмора. У сваком случају Послодавац не сноси путне трошкове за коришћење одмора запосленог чији се уговор

ближи крају, осим у случају да се запослени у писменој форми да ће обновити уговор, а Послодавац се с тим сагласи.

б) Ако запослени или члан његове породице за време одмора који му је одобрен о трошку послодавца не отпутује дужан је да врати неискоришћене путне карте;

ц) Ако се не може путовати авионом из било ког разлога према процени послодавца, запосленом се даје новчана накнада уместо карата које су му биле намењене за путовање авионом;

д) Запослени који је ожењен и кога прати породица може приликом његовог постављења или по завршетку службе, да са собом авионом пренесе додатни пртљаг чија тежина не прелази 20 килограма; ако је ожењен али га породица не прати има право на половину наведене тежине;

е) у сваком случају наведена потраживања се могу исплатити само ако су поткрепљена документима као доказ о томе, а сваки захтев који запослени поднесе без ових исправа се одбија;

ф) Послодавац не сноси путне трошкове путних карата за брачног друга запосленог или члана његове породице ако се утврди да им је путне карте обезбедила друга организација;

г) Ради покривања путних трошкова у случају потраживања која су наведена у овом уговору место боравка запосленог сматра се земља где је изабран.

Члан 20.

Наплата пореза, такси и доприноса

а) Плата запосленог, његове повишице и сваки износ који му припада сходно одредбама овог уговора подлежу порезу на доходак који држава прописује као и другим порезима и таксама предвиђеним законом, укључујући и порез на приход;

б) Послодавац одбија све доприносе под а) овог члана од плате запосленог или од сваког другог износа који запосленом припада како на име награде, накнаде или нешто друго.

Члан 21.

Боравак у Великој Цамахирији

Запослени и чланови његове породице подлежу за све време боравка у Великој Цамахирији по основу рада код Послодавца,

или сваке друге организације или јавне установе на основу овог уговора, закону и прописима који важе за странце у Великој Цамахирији.

По завршетку службе и наплате потраживања која би имао запослени је обавезан да напусти земљу што пре ако му се из разумних разлога не дозволи да у њој привремено остане, али не више од 60 дана од дана завршетка запослења.

Члан 22.

Примена закона и правилника о службеницима

а) За запослене важе одредбе закона, прописа и правилника којима подлежу сви службеници запослени у држави или код послодавца на начин који није у супротности са овим уговором ако се посебним текстом ових закона и прописа не одлучи другачије. Запослени не користи погодности наведене у њима осим у оквирима који овај уговор предвиђа. Запослени се обавезује и у случају када је постављен именовањем или уступањем од стране друге владе или међународне организације да се придржава обавеза које су прописане законима, правилницима и овим уговором и он не сме да прима и извршава упутства од било које друге власти осим либијских власти и подлеже њиховој контроли и надзору за све време рада по основу уговора;

б) Запослени који је завршио уговор о раду може да се запослени код било које друге организације само ако за то добије сагласност послодавца код кога је радио с тим да његова плата не буде већа од плате који је добијао код претходног послодавца.

Члан 23.

Тумачење овог уговора

Текст овог уговора се тумачи сходно одредбама либијских закона и сходно уговору састављеном на српском језику.

Потпис послодавца

Потпис запосленог

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.

11.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЕЛИКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ НАРОДНЕ ЛИБИЈСКЕ АРАПСКЕ ЏАМАХИРИЈЕ У ОБЛАСТИ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума о сарадњи између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Арапске Џамахирије у области телекомуникација, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 230
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с.р.

З А К О Н**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЕЛИКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ НАРОДНЕ ЛИБИЈСКЕ АРАПСКЕ ЏАМАХИРИЈЕ У ОБЛАСТИ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА****Члан 1.**

Потврђује се Споразум о сарадњи између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Арапске Џамахирије у области телекомуникација, потписан 25. априла 1999. године у граду Триполију, у Великој Џамахирији, у оригиналу на српском и арапском језику гласи:

Члан 2.

Текст Споразума о сарадњи између Савезне Републике Југославије и Велике Социјалистичке Народне Либијске Арапске Џамахирије у области телекомуникација, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЕЛИКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ НАРОДНЕ ЛИБИЈСКЕ АРАПСКЕ ЏАМАХИРИЈЕ У ОБЛАСТИ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА**

У оквиру жеље Савезне Републике Југославије и Велике Џамахирије (у даљем тексту: две стране), за подизањем нивоа привредне и научно техничке сарадње и њеног унапређивања и јачања у области телекомуникација, а у светлу постојећег пријатељства између две земље на основама равноправности и узајамног интереса између две земље

две стране су се споразумеле о следећем:

Члан 1.

Две стране су се споразумеле да развијају међусобне привредне и научно-техничке односе у области телекомуникација у складу са важећим законодавствима у два земљама и у циљу овог развоја две стране ће радити на склапању споразума који се односе на сарадњу између предузећа двеју земаља које раде у овој области.

За извршавање овог споразума сарадња ће се одвијати кроз следеће програме:

а) размена научно-техничких информација и остварених резултата у научним истраживањима и примена заједничких програма који се односе на истраживања у областима од заједничког интереса у области телекомуникација две земље;

б) искоришћавање постојећих могућности двеју страна у области обуке и организовања специјалистичких курсева у области телекомуникација;

ц) размена посета стручњака и саветника у два земљама и организовање научних семинара;

д) сарадња и коришћење искуства сваке стране у области примене нових савремених технологија у области примене нових савремених технологија у области телекомуникација;

е) размена информација о међународним правним прописима и одредбама које се односе на област телекомуникација, а који су од интереса за две земље;

ф) подстицање заједничких улагања у области телекомуникација у два земљама.

Члан 2

Две стране су се споразумеле да оснују Мешовиту радну групу за сарадњу у области телекомуникација, која ће деловати у оквиру Мешовитог комитета за привредну и научно-техничку сарадњу између две земље, с тим да се мешовита група састаје

периодично, наизменично у двама земљама у терминима који ће бити договорени дипломатским путем.

Члан 3.

Мешовита радна група поменута у претходном члану биће задужена за:

- давање предлога који се односе на сарадњу у областима дефинисаним у првом члану овог споразума;
- утврђивање циљева и приоритета будуће сарадње у области телекомуникација.

Члан 4.

Свака страна ће сносити трошкове посета стручњака и саветника које упућује другој страни изузев у случајевима о којима ће се посебно договорити.

Страна која упућује мора обавестити другу страну о термину посете најмање месец дана пре предвиђеног датума.

Члан 5.

Овај споразум неће утицати на права и обавезе двеју страна које проистичу из међународних споразума потписаним са другим странама.

Члан 6.

Овај споразум подлеже ратификацији у складу са важећом законском процедуром у обема земљама и ступа на снагу од дана размене ратификационих докумената.

Рок овог споразума је две године од датума почетка његовог спровођења с могућношћу његовог обнављања за наредне две године, а у случају жеље једне од двеју страна да откаже овај споразум, то ће се учинити писменим обавештавањем друге стране дипломатским путем најмање шест (6) месеци пре истека периода његовог важења и наставиће се примена постојећих програма и активности двеју страна до њихове потпуне реализације.

Члан 7.

Овај споразум је сачињен и потписан у граду Триполију, у Великој Џамахирији, 25. априла 1999. године у два оригинална примерка, на српском и арапском језику и сваки од њих има исту правну снагу.

За
Савезну Републику Југославију
савезни министар
телекомуникација
Дојчило Радојевић, с. р.

За
Велику Социјалистичку
Народну Либијску Арапску
Џамахарију
Секретар Генералног
народног комитета за
комуникације и транспорт
Езедин М. Ел Хиншери, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” - Међународни уговори.

12.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ТУРИЗМА**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области туризма, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

Пр бр. 231
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ТУРИЗМА****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Белорусије о сарадњи у области туризма, потписан 26. новембра 1998. године у Београду, у оригиналу на српском, белоруском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ТУРИЗМА**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Републике Белорусије, у даљем тексту „Стране уговорнице”,

Сагледавајући узајамни интерес за успостављање тесне и дугорочне сарадње у области туризма,

У жељи да развијају односе између две земље у овој области, као и између њихових националних туристичких организација,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Стране уговорнице ће у оквиру својих овлашћења доприносити проширењу туристичке размене између Савезне Републике Југославије и Републике Белорусије у циљу упознавања живота, историје и културе двеју земаља.

Члан 2.

Стране уговорнице ће, у складу са својим националним законодавствима, подстицати сарадњу између државних органа за руковођење туризмом, као и доприносити успостављању непосредних односа између туристичких асоцијација, предузећа и приватних туристичких организација својих земаља.

Члан 3.

Стране уговорнице ће тежити поједностављивању граничних и других формалности везаних за туристичку размену између своје две земље.

Члан 4.

Стране уговорнице ће подстицати међусобну размену информација о унапређењу туристичког тржишта и рекламне активности.

Свака Страна уговорница у складу са својим националним законодавством доприносиће формирању Националног представништва друге Стране уговорнице у области туризма.

Члан 5.

Стране уговорнице ће доприносити размени искустава у области туристичке делатности, и посебно доприносити организовању сусрета стручњака за туризам, закључивању уговора и споразума између организација својих земаља, које се баве разрадом и реализацијом истраживања и пројеката у области развоја туризма.

Члан 6.

Стране уговорнице ће координирати узајамну сарадњу у оквиру Светске туристичке организације и других међународних туристичких организација.

Члан 7.

Спровођење овог споразума прати Међувладина југословенско-белоруска комисија за трговинско-економску сарадњу.

У оквиру Међувладине комисије уз сагласност копредседника Комије биће формирана поткомисија за туризам.

Члан 8.

Овај споразум ступа на снагу од дана добијања последњег писменог обавештења којим се потврђује да су Стране уговорнице испуниле одговарајућу унутардржавну процедуру неопходну за његово ступање на снагу.

Члан 9.

Овај споразум се потписује на 5 (пет) година и по истеку рока за аутоматски се продужава за наредни петогодишњи период, уколико ни једна од Страна уговорница путем писменог

обавештења упућеног другој Страни уговорници дипломатским путем, најкасније шест месеци пре истека рока његовог важења, не изрази жељу да га раскине.

Раскид овог споразума неће утицати на реализацију програма и пројеката који могу бити закључени за време његовог важења, под условом да се Стране уговорнице другачије не договоре.

Сачињено у Београду 26. новембра 1998. године, у два оригинална примерка, сваки на српском, белоруском и руском језику, при чему сви текстови имају једнаку важност.

У случају разлика у тумачењу одредаба овог споразума, руски текст се сматра меродавним.

За Савезну владу
Савезне Републике
Југославије
Борислав Вуковић, с. р.

За Владу
Републике Белорусије
Михаил Маринић, с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” - Међународни уговори.

13.

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУМУНИЈЕ О РЕВИТАЛИЗАЦИЈИ СА ПОВЕЋАЊЕМ ИНСТАЛИСАНЕ СНАГЕ ХИДРОАГРЕГАТА ХИДРОЕНЕРГЕТСКОГ И ПЛОВИДБЕНОГ СИСТЕМА ЂЕРДАП I**

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Румуније о ревитализацији са повећањем инсталисане снаге хидроагрегата Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап I, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 24. децембра 1999. године и на седници Већа република од 24. децембра 1999. године.

ПР бр. 232
24. децембра 1999. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
Слободан Милошевић, с. р.

ЗАКОН**О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУМУНИЈЕ О РЕВИТАЛИЗАЦИЈИ СА ПОВЕЋАЊЕМ ИНСТАЛИСАНЕ СНАГЕ ХИДРОАГРЕГАТА ХИДРОЕНЕРГЕТСКОГ И ПЛОВИДБЕНОГ СИСТЕМА ЂЕРДАП I****Члан 1.**

Потврђује се Споразум између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Владе Румуније о ревитализацији са повећањем инсталисане снаге хидроагрегата Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап I, који је потписан 16. октобра 1999. године у Кладову, у оригиналу на српском и румунском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ**ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РУМУНИЈЕ О РЕВИТАЛИЗАЦИЈИ СА ПОВЕЋАЊЕМ ИНСТАЛИСАНЕ СНАГЕ ХИДРОАГРЕГАТА ХИДРОЕНЕРГЕТСКОГ И ПЛОВИДБЕНОГ СИСТЕМА ЂЕРДАП I**

Савезна влада Савезне Републике Југославије и Влада Румуније (у даљем тексту: Уговорне стране),

имајући у виду одредбе:

– Споразума између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Румунске Народне Републике о изградњи и експлоатацији Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап на реци Дунав, потписаног у Београду, 30. новембра 1963. године (у даљем тексту: Споразум из 1963);

– Споразума између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Социјалистичке Републике Румуније о измени и допуни „Споразума између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Румунске Народне Републике о изградњи и експлоатацији Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап на реци Дунав, потписаног у Београду 30. новембра 1963. године”, потписаног у Београду 10. септембра 1976. године (у даљем тексту: Споразум из 1976);

– Споразума између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Социјалистичке Републике Румуније о условима проширења сарадње у коришћењу хидроенергетског потенцијала Дунава, потписаног у Букурешту 19. фебруара 1977. године (у даљем тексту: Споразум из 1977);

– Споразума између Савезног извршног већа Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Социјалистичке Републике Румуније о даљем проширењу сарадње у коришћењу хидроенергетског потенцијала Дунава, потписаног у Београду 22. маја 1987. године (у даљем тексту: Споразум из 1987),

у жељи:

– да се што потпуније користи хидроенергетски потенцијал Дунава;

– да се побољшају хидроенергетске карактеристике електрана Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап I (у даљем тексту: Систем Ђердап I);

– да се продужи век трајања хидроагрегата у електранама Система Ђердап I;

– да се сачува значај Система Ђердап I у оквиру енергетског система сваке земље,

договориле су се о следећем:

Члан 1.

Уговорне стране су сагласне да:

Јавно предузеће за производњу хидроелектричне енергије „Бердап” – са седиштем у Кладову (у даљем тексту: југословенски инвеститор), у саставу Јавног предузећа „Електропривреда Србије” – Београд и

„Sucursala Hidrocentrale Portile de Fier” – са седиштем у Дробета Турну Северину (у даљем тексту: румунски инвеститор) „Societati Comerciale Hidroelectrica S.A.” – Bucuresti, у саставу „Companiei nationale do Electricitate” – Bucuresti,

као инвеститори,

на основу члана 10. тачка 3. и тачка 8. Споразума из 1963. и под условима из овог Споразума:

А. Изврше ревитализацију сваког хидроагрегата у хидроелектранама Система Бердап I са пројектованим повећањем јединичне снаге са 175 MW на 190 MW, у циљу повећања степена сигурности и инсталисане снаге у овим електранама,

Б. Изврше ревитализацију хидроагрегата у југословенској електрани и румунској електрани у складу са техничком документацијом предвиђеном чланом 6. тачка А. под а), односно чланом 6. тачка Б. под а) овог споразума.

Члан 2.

Југословенски и румунски инвеститор ће извести радове предвиђене чланом 1. овог споразума, сваки на својој страни Система Бердап I, по сопственој динамици, и сносити трошкове за њихово извођење.

Члан 3.

Југословенски и румунски инвеститор, у складу са овим Споразумом, закључиће уговор којим ће регулисати сва међусобна права и обавезе у вези ревитализације са повећањем инсталисане снаге хидроагрегата.

Члан 4.

1. Уговорне стране су сагласне да извођење радова предвиђених у члану 1. овог споразума као и експлоатација ревитализованих хидроагрегата немају утицаја на права и обавезе инвеститора у коришћењу расположивог хидроенергетског потенцијала Дунава на Систему Бердап I у условима предвиђеним Споразумом из 1987. и Конвенцијом о експлоатацији и одржавању Хидроенергетских и пловидбених система Бердап I и Бердап II, потписаном 16. маја 1998. године у Дробета Турну Северину (у даљем тексту: Конвенција из 1998).

2. Југословенски и румунски инвеститор, уговором предвиђеним чланом 3. овог споразума, утврдиће начин поделе хидроенергетског потенцијала Дунава на равне делове на Систему Бердап I у периоду извођења и после завршетка радова предвиђених у члану 1. овог споразума.

3. Југословенски и румунски инвеститор и испоручиоци хидроагрегата за обе Уговорне стране заједнички ће одредити реалне хидроенергетске карактеристике ревитализованих хидроагрегата.

Пројектоване техничке карактеристике ревитализованих хидроагрегата утврдиће се уговором предвиђеним чланом 3. овог споразума.

Члан 5.

Југословенски и румунски инвеститор су обавезни да сваки на својој страни Система Бердап I организују извођење радова из члана 1. овог споразума, тако да не ометају енергетску експлоатацију и пловидбу у складу са већ закљученим документима између Уговорних страна или инвеститора и да не угрозе стабилност главног објекта.

Члан 6.

Уговорне стране су се договориле да југословенски и румунски инвеститор изврше своје обавезе утврђене чланом 1. овог споразума, на следећи начин:

А. Југословенски инвеститор:

а) да изради техничку документацију за ревитализацију са повећањем инсталисане снаге хидроагрегата у југословенској електрани;

б) да изведе радове на југословенској територији предвиђене чланом 1. овог споразума;

ц) да, за све време трајања Система Бердап I, обезбеди експлоатацију, одржавање и замену или реконструкцију уређаја и

радова на југословенској територији, предвиђених чланом 1. овог споразума;

д) да сноси евентуалне штете које настану извођењем радова предвиђених тачком А. под б) овог члана, и експлоатацијом ревитализованих хидроагрегата.

Б. Румунски инвеститор:

а) да изради техничку документацију за ревитализацију са повећањем инсталисане снаге хидроагрегата у румунској електрани;

б) да изведе радове на румунској територији који су предвиђени у члану 1. овог споразума;

ц) да, за све време трајања Система Бердап I, обезбеди експлоатацију, одржавање и замену или реконструкцију уређаја и радова на румунској територији, предвиђених чланом 1. овог споразума;

д) да сноси евентуалне штете које настану извођењем радова предвиђених тачком Б. под б) овог члана, и експлоатацијом ревитализованих хидроагрегата.

Члан 7.

Уговорне стране су сагласне да југословенски и румунски инвеститор изврше ревитализацију са пројектованим повећањем инсталисане снаге хидроагрегата са 175 MW на 190 MW по хидроагрегату, сваки у својој хидроелектрани, према потребама и динамичком плану сваког инвеститора, у зависности од техничког стања постојећих хидроагрегата.

После завршетка извођења радова предвиђених чланом 1. овог споразума хидроелектране Система Бердап I имаће, на територији државе сваке Уговорне стране, укупну инсталисану снагу од 1140 MW.

Члан 8.

Уговорне стране су сагласне да, ради рационализације и смањења трошкова извођења радова предвиђених чланом 1. овог споразума, инвеститори могу да користе све облике сарадње поштујући важеће законске прописе две земље, као што су заједничке лицитације, сарадња између фирми из Савезне Републике Југославије и Румуније, међусобно кредитирање или коришћење кредита од трећих лица, оснивање мешовитих предузећа итд.

Члан 9.

Уговорне стране су сагласне да југословенски и румунски инвеститор, у циљу отклањања тешкоћа које би могле успорити извођење радова, могу међусобно вршити позајмице материјала, уређаја, опреме, резервних делова, горива, енергије и пружати услуге до износа од 2.000.000 (два милиона) USD годишње за сваку страну, под условима које ће заједнички утврдити уговорима између инвеститора.

Члан 10.

Југословенско-румунска Мешовита комисија за Бердап, основана на основу члана 11. Споразума из 1963 (у даљем тексту: Мешовита комисија) ће се старати о примени овог споразума и уговора закљученог између инвеститора о извршењу права и обавеза предвиђених овим споразумом. Мешовита комисија ће решавати и евентуалне спорове између инвеститора који могу настати у вези са извођењем радова предвиђених чланом 1. овог споразума и експлоатацијом ревитализованих хидроагрегата у случајевима и оквирима предвиђеним уговором између инвеститора.

Члан 11.

У случају да једна од Уговорних страна одреди другог инвеститора уместо инвеститора предвиђеног чланом 1. овог споразума, сва права и обавезе утврђене овим споразумом и уговором закљученим између инвеститора преносе се на новог инвеститора.

Члан 12.

Евентуална размимоилажења при тумачењу и примени овог споразума решаваће Мешовита комисија. Ако се у оквиру Мешовите комисије не постигне сагласност спорна питања решаваће Уговорне стране, дипломатским путем.

Члан 13.

После завршетка извођења радова предвиђених чланом 1. овог споразума Мешовита комисија ће сачинити записнике којима ће констатовати завршетак истих, пуштање у погон реви-

тализованих хидроагрегата и извршење међусобних обавеза инвеститора предвиђених овим споразумом. Записници ће се поднети на усвајање Уговорним странама.

Члан 14.

Уговорне стране ће прилагодити, односно проширити одредбе Конвенције из 1998. на експлоатацију Система Ђердап I, у условима овог споразума.

Члан 15.

Уговорне стране су сагласне да се „Протокол о преласку југословенско-румунске државне границе у вези изградње Хидроенергетског и пловидбеног система Ђердап на реци Дунав”, потписан у Београду 30. новембра 1963. године, примењује и у вези реализације одредаба овог споразума.

Члан 16.

Уколико на основу накнадних студија и пројеката, Мешовита комисија, на предлог инвеститора, утврди да је енергетски и

економски оправдано да се изгради по један додатни хидроагрегат на свакој страни Система Ђердап I, предложиће Уговорним странама закључење новог споразума.

Члан 17.

Овај споразум се примењује за све време трајања Система Ђердап I и поднеће се на одобрење према законским прописима државе сваке Уговорне стране.

Овај споразум ступиће на снагу даном размене задње званичне ноте којом се Уговорне стране међусобно писмено обавештавају о испуњењу захтева њихових интерних законских прописа о ступању овог споразума на снагу.

Потписано у Кладову дана 16. октобра 1999. године, у два оригинална примерка, на српском и румунском језику, с тим што оба текста имају исту важност.

За Савезну владу Савезне
Републике Југославије
Проф. др Драган Костић, с. р.

За Владу Румуније
Еугениу Танасе, дипл. ецц., с. р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ” – Међународни уговори.